

Bjergtoppen og oasen

af Dennis Speed (EIRNS) – 15. januar 2025

Det står klart for hele verden og for alle tænkende amerikanere, at vi i dette nye år har brug for noget fundamentalt nyt fra det amerikanske præsidentskab. Den kommende præsident Donald Trump har gjort det klart, at han har til hensigt at mødes med præsident Vladimir Putin så hurtigt som muligt – men hvad vil eller kan der blive diskuteret? “Der er ingen konkrete forberedelser endnu, der er en erklæret forståelse og politisk vilje, fordi sådanne kontakter ville være meget, meget nødvendige og tilrådelige. Vi vil se nærmere på det, når administrationen i Washington er blevet ændret,» sagde Kremls talsmand Dmitry Peskov.

Det ser også ud til, at en aftale om at frigive gidslerne i Gaza (og forhåbentlig også nogle af gidslerne i Israel) vil blive indgået i løbet af de næste dage – men hvad så? En dokumentarfilm, »Gaza, in the Extermination Strip«, som havde premiere i går i Mexico, og et nyligt indslag i CBS 60 Minutes gør det begge klart, at de fleste af de mennesker, der er blevet dræbt i krigen i Gaza, har været børn. Israelske soldater nægter at kæmpe videre, og en af gidslernes forældre har erklæret sig enig i Den Internationale Straffedomstols karakterisering af Netanyahu som krigsforbryder. Hvad vil, hvad kan man foreslå for Vestbredden og Gaza? Hvordan kan, hvordan bør en amerikansk præsident forholde sig til dette?

Det amerikanske præsidentskab må vælge at » gå til stålet« og virke sammen med verdensledere af format for at tage spørgsmålet om krig, herunder atomkrig, op »fra bjergets top«. For at gøre det kan det være nødvendigt at turde søge råd netop der, hvor ingen forventer man kigger. Hvad kan et Trump-præsidentskab f.eks. lære af pastor Dr. Martin Luther Kings liv og syn på tingene? Han er den eneste ikke-præsident på National Mall; måske er det den person, hvis liv bør

konsulteres, især af en nærved myrdet kommende præsident.

I dag, hvis han havde levet, ville Martin Luther King have fejret sin 96-års fødselsdag. King sagde som bekendt, dagen før han blev dræbt: »Som alle andre vil jeg gerne leve et langt liv. Lang levetid har sin plads. Men jeg vil bare gøre Guds vilje. Og han har givet mig lov til at gå op på bjerget. Og jeg har set ud over det, og jeg har set det forjættede land.«

»Det forjættede land« er, i modsætning til den profane tro hos visse vildledte fraktioner i Sydvestasien og deres modstykker i USA, ikke en drøm om et imperium. Det er en fremtid. USA, som fra dette øjeblik ikke længere lever i fremtiden, er ikke længere det forjættede land, hverken for amerikanerne eller nogen andre. Hvordan kan det ændres?

Præsident Abraham Lincolns energiske forsvar og fremme af USA og dets forfatning skete ikke kun gennem krig. Det var hans idé om fremtiden, som ses i hans initiativ til, kamp for og støtte til den transkontinentale jernbane, der ville katapultere USA, selv i midten af det 19. århundrede, til at blive den største industrimagt i menneskehedens historie. Det var hans »greenbacks«-finanspolitik, hvormed han undgik at sætte sig i gæld til Wall Street, der gjorde det muligt for den amerikanske økonomi at komme stærkere ud af krigen 1861-65, end den gik ind i den, på trods af den forfærdelige ødelæggelse af menneskeliv og ressourcer.

Præsident Lincoln forstod, hvad Alexander Hamilton, den første finansminister, havde forstået og skrevet om i 1789 i sine fire rapporter – om industri, om nationalbanken, om offentlig kredit og om nationalbankens forfatningsmæssige status. Hamilton så den offentlige kredit som et værktøj til at forme fremtiden. Hamiltons formål var at gøre USA virkelig og permanent uafhængig af det Britiske Imperium ved at give den unge republik mulighed for at påtage sig, og ikke afvise, de tretten koloniers gæld. Han vidste, at hvis denne gæld, i et

USA der øgede arbejdskraftens produktive kræfter gennem industriproduktion, blev brugt som kredit, kunne man i sidste ende bryde med det plantageslaverisystem, som han og mange amerikanske grundlæggere afskyede. Hamilton og amerikanerne ønskede, ligesom BRIKS-nationerne i dag, at blive fri af det perfide Albion, det Britiske Imperium. Hvad ville Hamilton mene om USA's »særlige forhold« til briterne? Har de ændret sig i forhold til for 250 år siden?

Storbritanniens udenrigsminister David Lammys tale den 9. januar falbød, ifølge den russiske ambassades vurdering i London, »de samme slidte og letgenkendelige neokoloniale principper i britisk udenrigspolitik, som ved mange lejligheder tidligere har bidraget til at øge de globale spændinger . Men hvorfor tage deres ord for gode varer? Lammy havde i 2018 kaldt Trump »en kvindehadende, nynazistsympatiserende sociopat«, men 2 dage efter, at Trump havde vundet valget i 2024, sagde han, at Trump var »en person, som vi kan opbygge et forhold til i vores nationale interesse«. Det er sådan, det Britiske Imperium er – »Jeg vil altid være din ven, Othello,« sagde Jago.

Et rent brud med fortiden må foretages af et USA, som ikke blot har afindustrialiseret sig selv og affolket sig selv, men som nu er ved at brænde sig selv ned. Teknologisk fremskridt må bringes tilbage til USA. Løftet om en fremtid skal gives til dets ungdom. Og en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur må sammensættes af Rusland, USA, Kina og andre nationer, som præsidenten må involvere.

Da USA vendte ryggen til FDR's (Roosevelts) mission om at afskaffe den britiske, franske, belgiske, hollandske og portugisiske kolonialisme og i stedet kastede atombomben som et første skridt i Winston Churchills »Operation Unthinkable« for at ødelægge Sovjetunionen med atomvåben, blev kimen lagt til de problemer, vi ser over hele verden nu. Martin Luther King forlod den nedadgående spiral. Både i sit kreative, ikke-voldelige arbejde for det, der blev kaldt »borgerrettigheder«,

og i sin energiske fordømmelse af USA's onde rolle i Vietnamkrigen forsvarede han USA's forfatning på nøjagtig samme måde, som Lincoln havde gjort, og for den sag som FDR havde taget til sig, herunder hans planer for efterkrigstidens FN og dets International Bank for Reconstruction and Development, »Verdensbanken«. «

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har i to dokumenter – »Ti principper for en ny sikkerheds- og Udviklingsarkitektur og ›Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale Relationer, et verdenssundhedssystem og direkte ikke-voldelig handling i tider med socialt sammenbrud« – givet verdens ledere og dem, der vil rådgive dem, den begrebsmæssige adgang til, hvordan de kan nå den bjergtop, fra hvis top verden, selv på dette sene tidspunkt, ikke bare kan overleve, men også blomstre. Økonomen Lyndon LaRouches Oase-plan, opdateret fra hans »How the International Development Bank Will Work« fra 1975, viser, hvordan man i dag i Sydvestasien kan udføre det, som Lincolns og Hamiltons USA lovede ville være vores mission i verden – at gøre en ende på kolonialismen, ikke videreføre den. Det var Martin Luther Kings vision, og det bør være præsidentens vision i dag.

Foto: Unseen Histories / Unsplash

En 'historisk mulighed for at gribe ind' for menneskeheden

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 13. januar 2025

I nutidens æra med atomvåben udgør de varme konfrontationszoner – i Ukraine, i Sydvestasien – en hidtil uset fare for hele menneskeheden. Men samtidig er det »en

historisk mulighed for at gribe ind« og forme begivenheder, der kan føre en kurs ud af faren og ind i en hidtil uset æra af udvikling. Det var den vurdering, som Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouche gentog i dag, hvor hun uddybede årsagerne til, at det vil lykkes, hvis vi griber ind. Hun henviste til, at det gamle system med geopolitik og monetarisme er døende, og at USA's, Storbritanniens og det kollektive Vestens vedvarende forsøg på at gennemtvinge deres vilje til at forsøge at fortsætte den ensidige dominans vil mislykkes.

En af vores største udfordringer er at genoplive og opløfte kulturen, de positive traditioner og synet på alle nationer, men især blandt de vestlige nationer, der er fornedret af modkultur og sindelagskontrol, for at genskabe forståelsen for aksiomer for udvikling, ikke fordærv.

I hele Europa er der en voksende bølge af erkendelse blandt mange nationer af, at deres nationale interesser i det økonomiske liv, uddannelse, videnskab, udenrigsrelationer og alle andre aspekter er blevet kvalt under USA's og Storbritanniens og Bruxelles' indflydelse. Se på de seneste valgresultater og andre udtryk for suveræne interesser i Østrig, Kroatien, Georgien, Ungarn, Slovakiet, Rumænien og mange flere. Selv i Polen – den globale NATO-bastion – arrangerede polske landmænd en protest i Warszawa, hvor de demonstrerede mod EU, da Polen begyndte sit seks måneder lange EU-formandskab 1. januar.

USA har bevæget sig langt væk fra sit oprindelige bidrag til den universelle historie: det vellykkede brud med det Britiske Imperium. I det 21. århundrede står USA selv i spidsen for det globale NATO-imperium af finanskomplekser. Præsident Joe Biden læste i dag en tale op i det amerikanske udenrigsministerium, hvor han hyldede USA's lederskab ved at opremse alle de militære alliancer, der er i gang, fra »styrkelse af Quad« til støtte til Ukraine, til modstand mod Iran osv.

Som indledning til sin liste pralede Biden med, at »USA's økonomi blomstrer«. Scenerne omkring Los Angeles, der går op i flammer, modbeviser bare hans løgn. Hvis de nødvendige programmer til opbygning af infrastruktur var blevet gennemført i Nordamerika i det sidste halve århundrede, ville der ikke have været sådanne brandkatastrofer og langt færre og mildere tørker, oversvømmelser og katastrofer af enhver art. De gavnlige virkninger af den kontinentale North American Water and Power Alliance (NAWAPA), som blev foreslået af californiske ingeniører for over 60 år siden, ville have forbedret miljøet ved at levere vand og strøm. De aldrende vandværker i byerne og på landet (rør, pumper, vandledninger og brandslukningssystemer) skulle have været opgraderet. El-transmissionsledningerne i brandfarlige områder skulle have været under jorden. Og atomkraft og afsaltning af havvand i Stillehavet burde fungere i dag, også i Mexico, som det engang var planlagt i Atoms for Peace-tiden.

Endvidere, hvis det var blevet gjort, ville USA's stålproduktion, produktion af tungt maskineri og kapitalgoder blomstre. I stedet er der en dødedans i gang i alle sektorer af den grundlæggende produktion om, hvordan man holder sig i gang. I weekenden trak Biden-administrationen f.eks. sit forbud mod, at japanske Nippon Steel kunne opkøbe U.S. Steel, tilbage ved at erklære, at håndhævelsen af forbuddet vil blive udsat i yderligere seks måneder, mens spørgsmålet diskuteres.

Det er påtrængende at genoprette udviklingsprincippet – grundlaget for fred – som aksiom for den økonomiske politik, både nationalt i Nordamerika og Europa og internationalt i samarbejde med den Globale Majoritet. Opgaverne med at håndtere gældsbyrder, skabe kredit og planer for prioriterede projekter gennemgås i Schiller Instituttets internationale dokument, »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War.«

Pave Frans indledte den 11. januar den første af, hvad der vil blive en lørdags-jubilæumsaudiens hver uge i 2025, med særlige

arrangementer derudover. Han talte om gældssanering som en del af det at skabe håb.

I spidsen for at gribe ind for håb er at sikre handling til »Oase-planen«-tilgangen i hele den sydvestlige Asien-region, hvor midtpunktet er infrastruktur i Palæstina. Det er bemærkelsesværdigt, at Josh Paul og andre tidligere embedsmænd i udenrigsministeriet, som trådte tilbage i protest mod IDF/USA/Storbritanniens folkemord i Gaza, i går aften, aftenen før Bidens afskedstale i udenrigsministeriet, fremlagde deres barske rapporter i CBS News-programmet »60 Minutes«.

En særlig intervention for at afsløre de dødbringende krigsparti-netværk i USA – deres løgne og forbrydelser – er blevet søsat i dag af LaRouche-organisationen, som udgav et nyt dossier, der identificerer mange af de store løgne og opdigtede fortællinger fra disse amerikanske regeringsnetværk. Hjælpe-biografien har titlen »The Liars' Bureau«.

Dokumentet er timet til cirkulation i Washington D.C. og internationalt, netop som høringerne i det amerikanske senat begynder i morgen om kandidater til den nye Trump-administration. Den kommende præsident Donald Trumps udnævnelse af Tulsi Gabbard til direktør for den nationale efterretningstjeneste og Kash Patel til FBI-direktør har skabt ekstrem vrede og frygt blandt USA's og menneskehedens fjender. (Tidsplanen for deres høringer i Senatet er endnu ikke blevet offentliggjort.) »The Liars' Bureau« indleder med spørgsmålet: »Hvem ønsker at blokere for godkendelsen af Tulsi Gabbard og Kash Patel, og hvad forsøger de at skjule?«

Diane Sare, formand for The LaRouche Organization (TL0), sagde i et brev til senatorerne: »Både det tidligere kongresmedlem oberstløjtnant Tulsi Gabbard og den tidligere føderale anklager Kash Patel har haft modet til at gå imod den manipulerede offentlige mening og sætte spørgsmålstejn ved de fortællinger, som har vist sig at være meget skadelige for

vores folks og vores republiks velbefindende. Det er det, der kvalificerer dem begge til at tjene på de poster, som den kommende præsident Donald Trump har nomineret dem til.«

Foto: Călin Georgescu Facebook page

Der er ikke længere plads til en verden inficeret med britisk geopolitik

af Stewart Battle (EIRNS) – 12. januar 2025

Den seneste runde af sanktioner mod russiske olieselskaber, skibe og andre relaterede enheder er en klar fortsættelse af tendensen fra Biden-administrationen, som arbejder på at kaste så mange håndgranater for den kommende Trump-administration som muligt, så det er næsten umuligt at ændre den strategiske dynamik mellem USA og Rusland. Det russiske udenrigsministerium svarede i går, at de nye sanktioner »synes at have til formål at skabe maksimale hindringer for de bilaterale økonomiske relationer«, og at »den kommende amerikanske præsident ... vil arve en politik for den brændte jord – både i overført betydning og i bogstavelig forstand.«

Men et nærmere kig på restriktionerne viser, at de ikke kun er rettet mod Rusland, men også mod de andre førende nationer, Kina og Indien, som har øget deres handel og andre relationer med Rusland, siden Vesten indledte sin omfattende politiske og økonomiske krigsførelse mod landet. En artikel fra Reuters beskriver, at Indien og Kina nu modtager henholdsvis 36 % og 20 % af deres samlede olieimport fra Rusland – og det er denne import, som sanktionerne vil påvirke. En analytiker, der er

citeret i artiklen, forudsiger glædeligt, at den russiske eksport vil »falde ud over en klippe« og tvinge de to store asiatiske lande til at finde nye leverandører. Derudover forventes det, at de globale oliepriser vil skyde i vejret som følge heraf, hvilket de allerede er begyndt at gøre.

»Brændt jord« er en præcis beskrivelse af den nuværende angloamerikanske politik, som skaber kaos i hele verden – både hos venner og fjender. De europæiske økonomier kæmper under vægten af krigen i Ukraine og fraværet af russisk gas; lande i hele det Globale Syd oplever de værste gældskriser i årtier takket være vestlig politik, og mere og mere af den amerikanske økonomi er blevet brugt på ubrugelige militærbudgetter, mens vitale aspekter af økonomien ligger i ruiner. For ikke at nævne, at det palæstinensiske folk ofres i et folkemord, der angiveligt skal gøre Sydvestasien »sikkert«, og ukrainerne er ikke langt bagefter, da de kæmper »til sidste mand« for Vestens stedfortræderkrig mod Rusland – en krig, der hurtigt kan blive atomar og afslutte livet for alle på jorden.

Et fornuftigt lederskab må nu handle for at sætte en stopper for dette vanvid. Retorikken og tiltagene over for Iran fortsætter med at tage til, og Iran er nu begyndt på store militærøvelser, som omfatter simuleringer af forsvaret mod angreb på deres atomare anlæg. Det sker, mens USA og Israel har åbnet nye fronter mod houthierne i Yemen. I mellemtiden, endog mens den kommende præsident Trump ser ud til at trække sig fra krigen i Ukraine, arbejder NATO i Europa på at »Trump-sikre« flere mekanismer og har netop overtaget kontrollen med det polske luftforsvar fra USA.

På trods af dette afviser borgere verden over et sådant syn, omend på ufuldkomne og forskellige måder. I Kroatien vandt præsident Zoran Milanovic den 12. januar sit genvalg med et jordskredsresultat på 74 %, selv om han blev stemplet som »pro-russisk« af sine modstandere og af EU-bureaukrater. Milanovic har været en stærk stemme imod bevæbning af Ukraine, og størrelsen af hans stemmetal sender et stærkt budskab i den

henseende. I Rumænien er der ligeledes udbrudt store protester mod regeringens forsøg på at aflyse præsidentvalget, efter at outsidersen og antikrigskandidaten Calin Georgescu vandt i første runde. Georgescu advarede i et interview den 10. januar om, at hans land kan blive brugt som den næste »dør til krig« med Rusland, og pegede især på en ny udvidet NATO-base, der er ved at blive bygget der. Hold øje med *EIR*'s kommende interview med formanden for Koalitionen til forsvar for retsstaten i Rumænien, Elena Radu, som spiller en central rolle i denne kamp.

Der er ingen grund til, at de vestlige lande ikke kan komme til fornuft og genfinde en passende rolle for sig selv i en verden, der ikke længere er egnet til den slags herskesyge spil. Britiske imperialister brugte årtier på at få det tidligere antikonioniale USA til at opgive sine rødder og i stedet overtage sin tidligere koloniherrers mission – men det behøver ikke at være fremtiden, ligesom det ikke var tilfældet i fortiden. Som præsident Franklin Roosevelt skrev i den tale, han skulle holde den 13. april 1945, en dag efter sin alt for tidlige død den 12. april:

»I dag har videnskaben bragt alle de forskellige dele af kloden så tæt sammen, at det er umuligt at isolere dem fra hinanden.

»I dag står vi over for den førende kendsgerning, at hvis civilisationen skal overleve, må vi dyrke videnskaben om menneskelige relationer – alle folkeslags evne til at leve sammen og arbejde sammen i den samme verden, i fred.«

Verden har påtrængende brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at løse denne grundlæggende krise og udelukke geopolitik for altid. Verden står ved en skillevej, og det er stadig uafklaret, hvilken retning den vil gå i, især da en ny amerikansk præsident snart tiltræder. Mobiliser for at skabe dette skift, mens muligheden stadig eksisterer.

Forudsig ikke fremtiden, Skab den!

Ikke korrekturlæst

Jason Ross

10. januar 2025 .

Verden venter med tilbageholdt åndedræt, mens indsættelsen af den kommende præsident Donald Trump nærmer sig. Vil han afslutte krigen i Ukraine? Hvad vil han gøre ved indvandringen? Hvordan vil han forholde sig til Iran? Er der noget håb om, at han vil fortælle Israel, at det skal stoppe sin politik med etnisk udrensning? Bliver Canada, Grønland og Panamakanalen amerikanske?

I mange af disse spørgsmål ved vi det ganske enkelt ikke, og det rejser spørgsmålet om, hvad der kan gøres nu.

Man kan forsøge at påvirke den lamme Biden-regering, men hvem styrer showet? Den nye kongres er i gang – hvilke ændringer kan der foretages der? Og måske allervigtigst: Hvordan *tænker* dine venner, naboer og kolleger? Hvad er den positive vej frem, som kan præsenteres for den nye regering, og hvordan kan den organiseres til at tage imod den?

En ting er helt sikkert: En revolutionær ændring af politikken i USA og det angloamerikanske NATO er den eneste måde at undgå en katastrofe på.

NATO-krigen mod Rusland, som udspiller sig i Ukraine, er

resultatet af årtiers NATO-udvidelse, som Trump erkender var en fejl, og at det var naturligt, at Rusland opfattede det som en risiko for sin egen sikkerhed. Mens våbenleverancerne til Ukraine fortsætter, vil de aldrig kunne muliggøre det, som Ukraine kan kalde en sejr over Rusland. Nogle europæiske ledere opfordrer til, at krigen fortsætter, selv om Trump trækker sig tilbage.

Det »liberale demokratiske« paradigme har i vid udstrækning mistet sin legitimitet rundt om i verden. Hvem kan tage en angiveligt »demokratisk« samling af samfund alvorligt, som hævder at hylde retsstatsprincippet, mens de muliggør eller tolererer folkemord på palæstinenserne, vælter nationer, omstyrter valg, underminerer energiforsyningen og støtter terrorister?

The Lancet, et britisk lægetidsskrift, har offentliggjort en undersøgelse, der viser, at dødstallet i Gaza er betydeligt underrapporteret. I mellemtiden er mere skamløse israelske krav om annektering af palæstinensisk land hverdagskost. Og Seymour Hersh rapporterer, at en stor del af de højtstående IDF-officerer kommer fra bosætterfamilier på Vestbredden, hvilket giver deres brutalitet en religiøs glød: »Det, der begyndte som en gengældelseskrig fra de internationalt anerkendte israelske forsvarsstyrker mod en disciplineret Hamas-guerillastyrke, blev til en systematisk udsultning af et samfund, hvis civile overlevende – mænd, kvinder og børn – er ofre for et israelsk militær, hvis kampenheder ofte ledes af anden generation af israelske bosættere. Disse officerer, som bliver mere og mere fremtrædende, efterhånden som krigen i Gaza skrider frem, er religiøst fanatiske majorer og oberstløjtnanter, som mener, at det er deres kald at skyde og dræbe enhver palæstinenser, der bevæger sig, uanset om det er en soldat eller en civil.«

I USA den 10. januar reagerede den kommende præsident Trump på sin dom om »ubetinget afsked«, højesteret hørte argumenter om lovforslaget, der tvinger salg eller lukning af TikTok, Tulsi

Gabbard fortalte angiveligt pressen, at hun nu støtter § 702 om uberettiget spionage, og Meta meddelte kort efter at have annonceret, at det droppede sin faktatjekmetode, at det opløser sit DEI-program.

Når Trump overtager præsidentposten om lidt over en uge, bliver han nødt til at handle hurtigt. USA har mistet troværdighed på verdensplan, men ved at fremlægge globale løsninger under et vækstparadigme kan USA fungere som en stærk kraft for det gode. Ved at nationalisere Federal Reserve, afslutte det »særlige forhold« til briterne og ved at hjælpe med at forme og byde et nyt paradigme velkommen, kan USA genoprette sig selv.

Foto: Creative Commons/Dan Smith

Gør en ende på imperiets slimklat: Naturet vs. 'magt gør ret'

Ikke korrekturlæst

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 11. januar 2025

På vegne af den anglo-amerikanske elite gør Biden-administrationen vedvarende alt, hvad der står i dens magt, for at sikre, at USA's politik, selv efter at Trump er tiltrådt, ikke vil – ikke kan – afvige fra den politik, der går ud på at opretholde overherredømmet over den bankerotte imperiale verdensorden. Lyndon LaRouche sammenlignede denne imperiale elite med en slimklat: »Den, der styrer systemet, er et venetiansk system af private finansinteresser, lidt ligesom

en slimklat, som samler sig og hævder sin kollektive magt og bruger regeringens instrumenter, under dens tvang, til at få samfund til at underkaste sig dens vilje. Det er et imperium. Det var korsfarernes og venetianernes, ågerkarlenes, imperium, middelalderens imperium. Det har været det Britiske Imperium siden februar 1763, hvor vi brød med briterne på det punkt.«

Dette unaturlige, anti-menneskelige system er dømt til at mislykkes, men dets leverandører vil hellere regere i helvede end at miste magten – eller måske bilder de sig ind, at de nuværende scenarier for kontrol over verdens ressourcer og udvikling på en eller anden måde kan opretholdes i det uendelige, endda selvom de er ved at sprænges i sømmene.

Til det formål er en strøm af bekendtgørelser, våbenpakker, sanktioner og militære hjælpepakker blevet indført af den kollektive Biden i løbet af de seneste uger. Senest indførte administrationen betydelige sanktioner mod store dele af den russiske olieproduktion med det formål at »kollektivt dræne milliarder af dollars om måneden fra Kremls krigskasse og dermed intensivere omkostningerne og risiciene for Moskva ved at fortsætte sin meningsløse krig.« Hensigten med denne politik blev bemærket af Leonid Slutsky, formand for det internationale udvalg i den russiske statsduma, som sagde: »Biden vil bogstaveligt talt efterlade >brændt jord< til Trump og komplicere genoptagelsen af dialogen med Rusland så meget, han kan.«

Overvej det forbløffende og meget risikable tempo i destabiliseringerne i Sydvestasien: I løbet af bare den sidste måned er den syriske regering blevet væltet, og der er en ikke ubegrundet frygt for, at Syrien kan blive opløst; folkemordet i Gaza er optrappet til ufattelige proportioner, og Israel planlægger nu at gøre det samme på Vestbredden; efter to år har Libanon endelig valgt en ny præsident, og der er usikkerhed om, hvad det vil betyde for landets plads i de bredere regionale konflikter; den 10. januar angreb USA og Israel i fællesskab mål i Yemen, hvilket rejste spørgsmålet:

Var det en generalprøve på fælles amerikansk-israelske angreb på Iran?

Men kan denne leviathan lykkes?

Nogle velmenende mennesker tror, at det imperiale system, korrupt som det er, er så mægtigt, at dets magt ikke kan modstås; men disse mennesker er blinde for det større skift, der finder sted i udviklingen af menneskets historie, et skift, som Helga Zepp-LaRouche mange gange har identificeret som værende lige så dybtgående som ændringen fra den mørke middelalder til renæssancen. Kolonialismens æra, som har domineret menneskehedens historie, nærmer sig en velfortjent afslutning, og nationer, som har været holdt i økonomisk tilbagestående, træder frem for at hævde deres ret til suverænitet og moderne udvikling.

Dette nye system, som sætter den ene menneskeheds interesser først og placerer nationale interesser inden for den, er et system, som er i overensstemmelse med naturloven. Det er et system, som kan gøre en ende på fattigdom som et fænomen blandt mennesker. Det kan lykkes at udvide menneskets beherskelse af universelle principper til fænomener, der ligger langt uden for vores solsystems grænser. Det er sand magt.

Det andet, imperiets og den geopolitiske tænkning »magt giver ret«, vil mislykkes.

Vi må reformere vores institutioner, så de er i overensstemmelse med behovene i det nye system, med naturloven. Præsident Trump kunne gøre store fremskridt i den retning og i retning af at eliminere imperiets slimklat ved at gøre det til en af sine første embedshandlinger at nationalisere Federal Reserve, som beskrevet i EIR's rapport fra 26. december, "Why the New President and Congress Must Nationalize the Federal Reserve".

For at opnå det må du – ja, du! – droppe din pessimisme og

organisere dig for løsningen, som om dit liv afhang af det, for det gør det helt sikkert.

Foto: CC/KeresH

Møde i Den Internationale Fredskoalition, fredag den 10. januar 2025 #84: Gør menneskeheden virkelig menneskelig igen

Ikke korrekturlæst

[MOB]

10. januar 2025 (EIRNS) – Den Internationale Fredskoalitions (IPC) 84. ugentlige møde i træk fredag den 10. januar var igen et stærkt udtryk for, at ledere fra hele verden forener deres kræfter for at bringe fred til en verden på randen af global krig. Schiller Instituttets grundlægger og IPC-initiativtager Helga Zepp-LaRouche åbnede med at bemærke den spænding, der er i luften, mens verden venter på Donald Trumps indsættelse den 20. januar, uden sikkerhed for, hvilken retning hans administration vil tage. Den afgående Biden-regering presser på for en krigspolitik, og forsvarsminister Lloyd Austin lyver igen om, at hvis Ukraine tabes, vil russerne (og andre "autokrater") foretage andre "landovertagelser". Rædslerne i Palæstina fortsætter og udvides til Vestbredden, som sågar den israelske avis {Haaretz} indrømmer er folkemorderisk og kan kaldes en "pogrom". Fru Zepp-LaRouche nævnte flere af de personer, som Kash Patel (Trump's bud på en FBI-chef) har nævnt

i sin bog som mål for efterforskning i ethvert forsøg på at rense ud i »den dybe stat«. For at stoppe krigene, sagde hun, må vi stoppe årsagen til krigene, som er opløsningen af det vestlige finansielle system, i samarbejde med BRIKS for at »hjælpe med at gøre menneskeheden menneskelig igen.«

Den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard sagde, at Trump træder ind i embedet i en »vanskelig atmosfære«, som han ikke selv har skabt. Han sagde, at aftalen med Iran fra 2003 om at stoppe deres atomvåbenprogram (som ikke eksisterede, hvilket alle vidste) blev accepteret af Teheran, fordi de vidste, at de ellers ville blive angrebet. Nu har vi Netanyahu, som begår folkemord i Palæstina og truer med krig mod Iran, og som bliver tiljublest i den amerikanske kongres og af Biden-administrationen. For at forhindre en global krig med Rusland skal der tages hånd om russiske interesser. Europa er ved at kollapse, bl.a. fordi Biden udnyttede den tyske kansler Scholz' svaghed til at sprænge Nord Stream-rørledningen i luften og underminere hele Europas energisikkerhed. Trump skal tage fat på af-dollariseringen og afgøre, hvilke andre politikker der skal tages fat på først – tiden vil være kort, for han vil snart ikke kunne give Biden skylden for kriserne. Det vil de første par måneder vise.

Dr. Glenn Diesen fra Norge sagde, at han var optimistisk med hensyn til, at Trump vil handle for at løse krisen med Rusland, men at det "liberale demokrati"-paradigme har spillet fallit. Det »internationale aristokrati« har konstrueret en »demokratiernes klub«, men en sådan unipolær politik kræver overherredømme, som kun kan gennemføres med magt, så nu støtter de såkaldte »demokratier« folkemord, har væltet Assad-regimet med magt, støtter ISIS og har omstødt det demokratiske valg i Rumænien. De nægter at anerkende andre sikkerhedsinteresser end deres egne. Multipolaritet er ikke til diskussion, sagde han, det er en realitet. Den unipolære verden var baseret på mange krige med svage lande, men var ikke desto mindre en katastrofe for Vesten – forestil dig,

hvad der vil ske i en krig mod en supermagt. Økonomierne og befolkningerne i Vesten er udmattede og har opgivet diplomatiet. Regeringer falder til højre og venstre. Trump har erkendt, at udvidelsen af NATO var en fejltagelse, hvilket i det mindste er et skridt i retning af fred.

Dr. Mimi Syed fra Doctors Against Genocide talte som læge og som mor og beskrev de rædsler, hun har været vidne til under sine rejser til Gaza – »grusomheder, som ingen burde være vidne til«. Dette er i modstrid med de ideer, som USA blev skabt på, sagde hun. Hun beskrev flere sådanne rædselssituationer i Gaza, bl.a. en 8-årig dreng i en »sikker zone«, hvis ansigt var blevet sprængt væk af en bombe, og som havde en t-shirt på med »Captain America« – en grim ironi. Hun sagde, at USA finansierer disse krigsforbrydelser, og at vi må stå sammen om at kræve en våbenhvile og humanitær hjælp til palæstinenserne.

Dr. Joycelyn Elders, den tidligere amerikanske kirurgiske generaldirektør, talte til mødet og roste Schiller Instituttet og IPC for at føre denne kamp. Vi undlader at forberede den næste generation, sagde hun, ved at tillade ødelæggelsen af børn, som har brug for sundhed, uddannelse og håb. Den rædsel, som vi alle ser, »gør os alle syge«.

Helga Zepp-LaRouche talte om, at Dr. Elders havde været afgørende under COVID-epidemien ved at arbejde sammen med Zepp-LaRouche om at skabe Komiteen for Modsætningers Sammenfald, baseret på Nicholas af Cusas opfattelser fra det 15. århundrede – opfattelsen af, at hvis menneskeheden sættes først, så kan alle tilsyneladende modsætninger bringes sammen. Hun henvendte sig også til oberst Bosshard om Trumps korte tid til at handle og bemærkede, at USA nu har mistet al troværdighed på verdensplan og har mistet retten til at tale om menneskerettigheder som en »døende civilisation«. Oberst Bosshard sagde, at han var helt enig, og at globalt lederskab kræver løsninger, mens Vesten nu ikke tilbyder andet end sanktioner og militær magt.

Dr. Rodolfo Ondarza, en mexicansk læge og tidligere repræsentant i den lovgivende forsamling i Mexico City, læste et offentligt brev op, som han havde skrevet på vegne af sig selv og sin tilknytning til Schiller Instituttet om de mange krige og til støtte for Læger mod folkedrab, hvor han opfordrede Israel til at løslade Kamal Adwan-hospitalets direktør, Dr. Hussam Abu Safiya, og andre palæstinensiske læger, der er fængslet.

I diskussionsperioden kom folk ind på FN's fiasko, behovet for mere eksponering af IPC og manglen på tilstrækkelige sundhedssystemer rundt om i verden. Den igangværende lobbyvirksomhed i den amerikanske kongres af Doctors Against Genocide, med hjælp fra medlemmer af Schiller Instituttet og tidligere amerikanske militærofficerer, blev diskuteret. Joe Jennings beskrev den demonstration, der blev afholdt på Texas Medical Center i Houston, verdens største medicinske center med 50.000 sundhedsarbejdere, med foldere og skilte for at stoppe folkedrabet. Der var en diskussion af Den Westfalske Fred, som løste religionskrigene i Europa i 1648 baseret på respekt for »den andens interesser«, og hvordan Versailles-traktaten efter Første Verdenskrig, som ignorerede Tysklands interesser, skabte forudsætningerne for Anden Verdenskrig. Afslutningen på den kolde krig, hvor Sovjetunionens interesser blev ignoreret til fordel for udvidelsen af NATO, førte til den nuværende ekstreme fare for en global atomkrig.

I sine afsluttende bemærkninger bemærkede oberst Bosshard, at han havde været i Ukraine, før de militære operationer begyndte, og at det var klart, at Rusland ville forsvare den ukrainske russisktalende befolkning. Det var vanvittigt, at regeringen i Kiev erklærede brugen af det russiske sprog for ulovlig. Troen på vestlig overlegenhed har kun tilskyndet vestlige ledere til at »gø højere«, sagde han. Vesten må lære at respektere andre kulturer.

Helga Zepp-LaRouche adresserede pandemispørgsmålet ved at bemærke, at Lyndon H. LaRouche i 1971 oprettede en

arbejdsgruppe om konsekvenserne af IMF's »betingelser«, som tvang nationer til at betale deres gæld endda på bekostning af befolkningens behov. At sænke levestandarden på denne måde, viste han, var årsagen til pandemier og tilhørende befolkningskollaps.

Den neoliberale verdensorden i krise – tiden er moden til et nyt system

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 09. januar 2025

Fremkomsten af endnu en Donald Trump-administration har fået bukserne til at blafre på alle dem, der forsvarer den vestlige liberale orden. Selv om det stadig er et mysterium, hvad Trump rent faktisk har tænkt sig at gøre, er der ingen tvivl om, at verden står over for en vild omgang. Men kan der skabes noget i løbet af de næste fire år, som virkelig er positivt, og som er i stand til at erstatte ondskenen i den fremherskende post-Bretton Woods-verdensorden med et system, som rent faktisk løser de grundlæggende problemer i verden?

Det sidste møde i kontaktgruppen for det ukrainske forsvar under Biden-administrationen blev afholdt i Tyskland den 9. januar. Der blev talt med store bogstaver, og USA annoncerede yderligere 500 millioner dollars i våben til Ukraine sammen med løfter om at støtte Ukraine »så længe, det er nødvendigt« fra alle deltagere. Temaet for mødet var »fremtidig styrkeudvikling frem til 2027« og fokuserede på, at andre NATO-medlemmer skulle påtage sig ansvaret for de forskellige

områder af støtten til Ukraine i løbet af de næste tre år.

Trumps kommentarer om Ukraine lover dog ikke godt for Ramstein-gruppens omhyggeligt udarbejdede planer. De tyder heller ikke på en gnidningsfri fortsættelse for den »reglbaserede orden« mere generelt, hvis Trump afviser politikken med »endeløse krige« og i stedet slår ind på en vej, hvor han faktisk taler med verdens ledere i stedet for at belære dem – som Trumps Ukraine-udsending netop antydede, at han ville. Den kommende præsidents udnævnelse af Tulsi Gabbard og Kash Patel – begge personer, der står uden for det permanente bureaukratis verden af velklædte manuskriptlæsere – vil yderligere styrke dette. Det samme kan siges om hans afvisning af grønne miljøpolitikker, som har været så ødelæggende for de vestlige økonomier – som eksemplificeret i de nylige brande i Californien.

Men »Amerika først« er noget helt andet end »menneskeheden først« eller et »principielt fællesskab« mellem suveræne nationalstater i forsvaret mod imperiet, som USA's John Quincy Adams understregede. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi er nu ved at afslutte sit besøg i fire afrikanske lande, og det er en kinesisk tradition at begynde hvert år med et større besøg på det afrikanske kontinent for at understrege den betydning, Kina tillægger det. Mange afrikanske nationer er selv blevet førende modstandere af moderne imperialisme og politikken med endeløse krige og har vist sig som modne stemmer for at stoppe krigen i Ukraine. På samme måde er mange i Afrika imod dødbringende politikker for vedvarende energi, og nogle betegner dem som »kulstofkolonialisme«.

I stedet for at arbejde på at »inddæmme« Kina (eller Rusland, for den sags skyld), vil Trumps USA så i stedet arbejde sammen med Kina om at gøre afrikanske lande til moderne industrimagter? En sådan politik ville ikke kun afspejle et sundere syn end blot »America First«, men det ville også være den eneste reelle måde at løse den meget omtalte migrantkrise på. Det samme kunne man spørge om i Iberoamerika, hvor Kinas

nylige investeringer i det nye BRIKS-medlem Bolivias Mutún-stålværk og Perus Chancay-havn giver en forsmag på de typer af transformative økonomiske projekter, der er mulige.

Og hvad med Gaza og resten af Palæstina, hvor radikale israelere nu presser på for at få åbnet en ny front på Vestbredden? Her mere end noget andet sted er den vestlige liberale ordens moralske fallit tydelig for verden at se. Et sted, hvor hospitalsdirektører bliver stemplet som »terrorister« og bortført til torturlejre, og hvor brændstof er begrænset på de få stadig fungerende hospitaler, hvilket garanterer døden for nyfødte og spædbørn i kuvøser og alle dem, der stadig er i live derinde. Kan dette forfærdelige udtryk for det vestlige lederskabs fiasko blive en drivkraft for et nyt, mere humant system i verden?

Disse og andre spørgsmål er den uundgåelige virkelighed, der trænger sig på, uanset om Trump vil acceptere det eller ej. Det er derfor, at en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal lægges på bordet og organiseres som det eneste alternativ til nutidens kollapsende neoliberale orden. Det amerikanske præsidentskab er en institution, der skal formes, ikke tilbedes. Derfor er det nu det vigtigste tidspunkt at være aktiv og hævde de løsninger, som verden har desperat brug for, for at forme den kommende administration.

Foto: Det sidste møde i kontaktgruppen for det ukrainske forsvar under Biden-administrationen blev afholdt i Tyskland den 9. januar. Kredit: Ukraines præsidents officielle hjemmeside.

Politisk orientering den 9. januar 2025 med formand Tom Gillesberg

Den nye verdensorden under Trump: Vil vasalen Danmark miste Grønland?

Politisk orientering den 9. januar 2025 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling:

- Schiller Institut trailer: Fred genne...

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Trumps kommentarer om Grønland, Canada og Panama-

kanalen: Brovten eller politik?

8. januar 2025 (EIRNS) – Det er stadig uvist, om Trumps bevidst provokerende bemærkninger på sin pressekonference i Mar-a-Lago den 7. januar er ment som en del af hans velkendte tyranniserende tilgang til forhandlinger á la ejendomsmæglerstilen i New York, og for at få overskrifter (det gjorde de bestemt), eller om der er planlagt noget mere vidtrækkende. Når det er sagt, har det helt forudsigeligt ført til en storm af protester og bekymring fra forskellige berørte områder.

I Danmark, som er en af USA's NATO-allierede, er den danske regering f.eks. i chok. Endog de grønlandske myndigheder, som går ind for selvstændighed, har gentaget, at Grønland ikke er til salg. Og den tidligere svenske statsminister Carl Bildt kaldte Trumps trusler for »en diplomatisk atombombe«. I Panama udtalte udenrigsminister Javier Martínez-Acha, at Panama aldrig ville opgive kanalen, og at den er en del af Panamas suveræne territorium, som er stadfæstet i international lov i Torrijos-Carter-traktaten fra 1977. Det er værd at huske på, at Lyndon LaRouche fuldt ud støttede disse traktater, og hans medarbejdere vidnede dengang for Kongressen til fordel for deres vedtagelse.

Foto: Wikimedia Commons / Jens Buurgaard Nielsen

Invitation til Den

Internationale Fredskoalitions møde #84: Er to folkedrab værre end ét? Fredag den 10. januar 2025 kl. 17

Invitation til Den Internationale Fredskoalitions
møde #84:

Er to folkedrab værre end ét?

Fredag den 10. januar 2025 kl. 17

Via Zoom (hele mødet inkl. diskussionen)
eller YouTube (kun de indlednende præsentationer)

Tilmelding for Zoom Linket

YouTube linket

Invitation, af Dennis Small (EIRNS) – 8. januar 2025

Det er svært at forestille sig noget værre, noget mere nedværdigende for den menneskelige ånd, end det folkemord, der er i fuld gang i Gaza, og som har været i gang – og bliver værre hver dag – i mere end et år. Men nu har den kriminelle bande, der styrer den israelske regering, på malthusianske politiske kommandoer fra London og Washington meddelt, at de har til hensigt at gøre Vestbredden til Gaza 2. En påtrængende advarsel kom fra en af Israels mest fremtrædende dagblade, *Haaretz*, hvis leder den 8. januar har

overskriften: »Israel vil forvandle Vestbredden til murbrokker, ligesom Gaza«, og som advarede: »Målet er at indføre storsisraelisk apartheid i de besatte områder. Hvis det lykkes, vil de sætte en stopper for enhver fremtidig mulighed for en to-statsløsning og et bæredygtigt liv i regionen.«

For yderligere at puste til krigsflammerne rejste næstkommanderende for CENTCOM, viceadmiral Brad Cooper, til Israel i sidste uge for at diskutere øgede våbenleverancer fra den afgående Biden-regering og forbedre beredskabet til et muligt fælles amerikansk-israelsk angreb på Irans atomanlæg – som kunne optrappes til et atomart opgør med Irans strategiske allierede Rusland i løbet af et øjeblik.

Hvornår kan et sådant angreb finde sted? Meget muligt *inden* Donald Trump bliver indsat den 20. januar, om bare 11 dage. Til manges overraskelse har Trump netop sendt en umiskendelig besked til Israels premierminister Benjamin Netanyahu om, at han ikke er tilfreds med hans håndtering af hele situationen, herunder Israels militære erobring af territorium i det sydlige Syrien i løbet af de seneste uger. Sent den 7. januar, lige efter sin meget omtalte pressekonference på Mar-a-Lago, lagde Trump en video fra oktober 2024 på sin TruthSocial-konto med økonomen Jeffrey Sachs, der fordømte CIA's og andre amerikanske og britiske agenturers rolle i Operation Timber Sycamore, operationen fra 2012-2017 for at vælte Bashar al-Assads regering i Syrien. Trumps indlæg indeholdt Sachs' fordømmelse af Netanyahus rolle, herunder hans kommentar om, at Netanyahu »ikke er andet end besat af tvangstanker, og han forsøger stadig at få os til at bekæmpe Iran i dag, i denne uge.«

Planlægger den kommende Trump-administration at vælte den neokonservative plan for krig i Sydvestasien såvel som i Ukraine? Vil Trump forsøge at afspore årtiers angloamerikansk planlægning af krig mod Rusland og Kina og bankfolkenes permanente bureaukrati i regeringen, som har håndhævet denne politik? Hans nomineringer af Tulsi Gabbard til direktør for

den nationale efterretningstjeneste og af Kash Patel til leder af FBI tyder på, at det kunne være tilfældet.

Alt dette er stadig uvist. Det samme gælder spørgsmålet om, hvorvidt Trumps opsigtsvækkende udtalelser til pressen om at beslaglægge Grønland, Panamakanalen og Canada blot er ubehagelige forhandlingsudbrud, eller om det rent faktisk er en politik, der afviser enhver anden national suverænitet end USA's – en tilgang, der naturligvis er helt i modstrid med de amerikanske grundlovsfædres.

Midt i alle uvishederne står to ting klart. For det første: Trump selv er ikke klar over de tektoniske forandringer, der finder sted rundt omkring på kloden, endsige årsagen til dem, og som kræver et radikalt anderledes amerikansk politisk svar. Nationerne i det Globale Syd har bekendtgjort afslutningen på 500 års kolonialisme og vælger at samarbejde med de lande, der er parate til at hjælpe dem med at industrialisere og udvikle sig. I dag betyder det Kina og Bælte- og Vej-Initiativet, og det betyder den voksende BRIKS-dynamik – som nu repræsenterer 57% af verdens befolkning.

Men der er ingen grund til, at USA ikke også skal spille en ledende rolle i denne proces med global, højteknologisk udvikling. En sådan tilgang er den eneste måde at løse f.eks. migrant- og narkotikaproblemerne på, som Schiller Instituttet viser i sin pamflet: »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«.

For det andet: Netop fordi verden er i så stort oprør, er der enorme politiske muligheder for at organisere en dybtgående ændring af politikken. Det er et øjeblik, hvor alle lag internationalt kan mobilisere mod folkedrabene og til fordel for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur af den slags, som Helga Zepp-LaRouche har talt for.

I denne overgangstid gjorde vi klogt i at huske, at det amerikanske præsidentskab ikke er Super Bowl, og at politik

ikke er en tilskuersport. De kommende dage og uger er en tid for maksimal politisk handling og uddannelse i forhold til de faktiske løsninger, der er nødvendige for sammenbrudskrisen i det transatlantiske finansielle system.

Foto: Schiller Instituttet

Schiller Instituttets webcast: Helga Zepp-LaRouche og Scott Ritter: Skift kurs nu! Vi har brug for et nyt paradigme

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 8. januar 2025

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag, Scott! Det er en stor fornøjelse, at du deltager i min webcast. Du er meget kendt for at udtale dig meget klart om den politiske situation. USA får en ny præsident om 11 dage. Mange eksperter har i denne tid spurgt sig selv, om der kunne ske en større katastrofe på vegne af den gamle administration for at gøre Trumps liv så vanskeligt som muligt. Så den rystende situation er ikke overstået endnu, men endda hvis Trump tiltræder, er situationen stadig forvirrende. På den ene side er der håbefulde tegn; nogle af hans udnævnelser, som Tulsi Gabbard til DNI, og andre giver os håb om, at han rent faktisk kan tackle det, som nogle kalder den dybe stat. Og på sin sociale konto på X lagde han en video op, hvor Jeffrey Sachs taler om Operation Sycamore og angriber

den. Det var CIA's operation for at destabilisere Mellemøsten. Du var FN's våbeninspektør, og du har talt om Irak-krigens løgne. Vi er meget taknemmelige for din fordømmelse af disse løgne. Hvad synes du om det? Trump har 11 dage, før han tiltræder. Han lader Jeffrey Sachs tale om disse netværk. Kan vi håbe på, at han rent faktisk ønsker at udrydde disse netværk?

SCOTT RITTER: Jeg tror, at vi kommer til at se, at præsidenten på alle måder vil være en præsident, der ændrer spillereglerne. Det er ikke et præsidentskab som sædvanligt; det er ikke, hvad duopolet i Amerika normalt producerer; nogen fra etablisementet. Det er ligegyldigt, om der står et R eller et D ved siden af deres navn, de fører etablisementets politik. Det er derfor, du ser republikanere og demokrater bruge CIA til at udføre aktiviteter som Timber Sycamore i Syrien.

Trump har sagt, at han ikke ønsker at være verdens politimand. Det betyder, at han ikke bare ikke vil udkæmpe oversøiske krige, han vil heller ikke have, at CIA skal skabe oversøiske konflikter, som USA skal kæmpe i. Han har med rette ved flere lejligheder udråbt USA som den største trussel mod USA, hvilket betyder, at den måde, vi opfører os på i verden, er problemet. Og løsningen er ikke kun at stoppe denne adfærd, men også at nedbryde de organisationer, der er med til at fremme denne adfærd; som faciliterer denne adfærd. CIA er en sådan organisation. Den dybe stat, den måde, hvorpå etablisementet blander sig i formuleringen af amerikansk politik.

Han ønsker også at nedbryde oversøiske strukturer, som længe har været anset for at være hellige. Hellige for USA, såsom NATO. Jeg tror ikke, at NATO vil overleve ret længe under Trump. Allerede inden han er blevet præsident, taler NATO-medlemmer om muligheden for en krig mellem USA og Europa. Jeg ved godt, at de ikke mener det, for de kan bestemt ikke udkæmpe den. Men det er der, vi er. I stedet for den største

enhed, vi nogensinde har set, ser vi allerede dybe brud, fatale brud i den europæiske regeringsarkitektur. Og Trump vil udnytte dette; Trump vil gøre sit bedste for at frigøre sig fra NATO's, EU's og andre traktat- og alliancerelaterede arkitekturer, der findes derude.

Så jeg tror, der er håb. Og folk ser ofte på hans kabinet og siger: »Ja, han har udnævnt nogle afvigere som Tulsi Gabbard.« Folk er forelskede i Tulsi Gabbard. Og de er meget bekymrede over den nominerede forsvarsminister eller den nationale sikkerhedsrådgiver Michael Waltz, som er på vej ind. De siger: »Det er bare zionister; det er folk, som vil fremme bestemte politikker, der støtter Israel.« Måske, men de er også arkitekter for forandring; de spiller ikke etablisementets spil. Folk kan være kritiske over for deres ensidige støtte til Israel, men man er nødt til at erkende, at den samme tankegang også gør det muligt for dem at støtte Trump, når han nedbryder NATO; Trump, når han slutter fred med Rusland. Forestil jer lige det! En præsident, der rent faktisk taler om at slutte fred med Rusland og siger ligeud, at han anerkender, at grunden til, at denne krig fandt sted, er NATO's udvidelse.

ZEPP-LAROUCHE: Enhver ændring af status quo fra hans side er uden tvivl positiv. Men vi bevæger os mellem håb og frygt, for under hans pressekonference i Florida sagde han, at Panamakanalen skal blive amerikansk igen; det ville være rart, hvis grænsen mellem Canada og USA forsvandt; han vil købe Grønland; de andre NATO-medlemmer skal bruge 5 % af deres budgetter på militære udgifter. Så meddelte han, at han ville indføre told mod Kina, men også mod EU. Alt dette er faktisk udtalelser, som ikke rigtig respekterer andre staters suverænitet. Hvordan ser du på det?

RITTER: Trump respekterer ikke andre staters suverænitet end USA's. Det er Trumps virkelighed. Men verden sagde, at de ønskede forandring. Nå, men du har fået forandring. Tror du ikke, at USA kan frembringe en person, der er i stand til at gennemføre de forandringer, du bifalder, og som samtidig

siger: »Jeg overholder international lov. Jeg overholder den regelbaserede internationale orden.« Donald Trump er ved at skille USA fra den regelbaserede internationale orden. Det er en skilsmisse! Ægteskabet mellem USA og Europa er forbi; færdigt. Skilsmisser er grimme.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det kan være både positivt og negativt. Trump tiltræder den 20. januar. Omkring fire uger senere er der valg i Tyskland; et tysk parlamentsvalg, som også aflyser den mest upopulære »trafiklys«-regering nogensinde. Men hvis man ser på meningsmålingerne, kan det ikke udelukkes, at kristendemokraterne og Friedrich Merz, som går ind for at sende Taurus-missiler til Ukraine, kan komme til magten og vinde valget og danne regering med socialdemokraterne og De Grønne. Under alle omstændigheder, hvis Trump ændrer reglerne på den måde, hvad tror du så, det vil betyde for valget i Tyskland fire uger senere?

RITTER: Tyskland er nødt til at forstå følgende: Verden er forbi, som I kender den. I er blevet opdraget i de sidste tre til fire årtier under USA's beskyttelse; under USA's paraply. Det er slut; færdigt. Trump kommer til at gå væk fra dette. Så når I nu vælger jeres næste regering, så lad mig give jer følgende garanti: Hvis denne kristendemokratiske herre vinder, og han forsøger at sende Taurus-missiler til Ukraine, vil Tyskland blive ramt af toldsatser, som I aldrig har set før i hele jeres liv. USA vil lukke jeres økonomi ned, fordi I ser, at I blander jer i en amerikansk præsidents politiske prerogativ. Tyskland får ikke lov til at sidde ved samme bord som USA; ikke med Donald Trump. I er ikke vores ligemænd. I er ikke vores ligemænd, så lad være med at lade, som om I er det. Det er virkeligheden med Trump. Jeg siger ikke, at jeg er glad for det. Du stillede mig et spørgsmål om virkeligheden, og virkeligheden er, at spillet har ændret sig. Det handler ikke længere om, at amerikanske præsidenter flyver til Tyskland og behandler dig med respekt. Det handler om, at amerikanske præsidenter dikterer resultatet for jer. Så det tyske folk er

nødt til at spørge sig selv: Vil de stemme på en person, som vil bringe dem i konflikt med USA? Eller vil de forstå, at vejen frem er en vej, der er radikalt anderledes end den, I er på nu, og som kræver, at I slutter fred med Rusland? Jeg kan fortælle jer, at der er et parti i Tyskland, som arbejder for fred.

ZEPP-LAROUCHE: Okay, det forstår jeg godt, men der er også tegn på, at Trump potentielt kan samarbejde med europæiske lande om at løse nogle af problemerne. For eksempel var Giorgia Meloni, Italiens premierminister, i Florida for at besøge Trump; før det var Orban fra Ungarn der også; Fico fra Slovakiet. Der er også sket en ny udvikling i Østrig for to dage siden, hvor Herbert Kickl er ved at blive Østrigs nye kansler, som også går i samme retning og er kritisk over for den antirussiske politik og EU. Ser du ikke muligheden for, at der kunne være en ny kombination af – og åh ja, Elon Musk vil også mødes med Alice Weidel for at have et Twitter Space live. Så man kunne antage, at der er ved at opstå en ny mulighed for transatlantisk samarbejde. Eller udelukker du det helt?

RITTER: Nej, jeg udelukker det ikke, nej. Men vi bør ikke kalde det transatlantisk, for selvom det er den fysiske karakter af det, der sker, er det transatlantiske forhold knyttet til USA og NATO; USA og EU. Det, du taler om, er et forhold mellem USA og Italien; mellem USA og Ungarn; mellem USA og Slovakiet; mellem USA og Østrig. Uafhængige nationer; nationer, der har løsrevet sig fra EU's intellektuelle fængsel. Så når Tyskland går til valg, vil Tyskland så have et forhold til USA som Tyskland? Hvilket USA ville respektere. Eller vil Tyskland vedvarende være en fange af denne kunstige enhed kaldet EU og denne mislykkede alliance kaldet NATO? Hvis Tyskland ønsker at være en del af EU og en del af NATO, så får man problemer med USA. Men hvis Tyskland siger: »Nej, vi er uafhængige; vi er i stand til at gå vores egen vej, og vores vej kan falde sammen med jeres, når det drejer sig om stabilitet i Europa og fred med Rusland«, så tror jeg, I vil

opdage, at USA er villig til at tale med jer.

ZEPP-LAROUCHE: Det lyder ikke dårligt, for jeg er faktisk af den opfattelse, at den seneste udvikling har vist, at vi inden for NATO er underlagt en såkaldt sikkerhedsalliance, som rejser spørgsmålet om, hvorvidt Tyskland faktisk ville overleve dette. Vi har for nylig haft en masse konferencer med militære eksperter og tidligere militærpersoner, som har deltaget i NATO-øvelser. At sende atomvåben til Tyskland ville ikke være et problem, og Scholz' nylige beslutning og NATO-topmødet, hvor han lakonisk sagde, at USA har besluttet at stationere missiler på tysk jord, blev ikke diskuteret med det tyske parlament. Der var ingen diskussion med den tyske offentlighed. Scholz sagde bare, at USA har besluttet det; ikke at vi har besluttet det. USA har besluttet det. Og det er klart, at udstationeringen af disse våben vil gøre Tyskland til det vigtigste mål.

Men hvordan ser du på det? Vil Trump omgøre beslutningen om at udstationere disse våben i 2026?

RITTER: Donald Trump respekterer styrke. Hvis Tyskland stillede sig op over for Donald Trump og sagde: »Vi vælger fred, vi vælger stabilitet, og vi afviser instrumenterne til krig og ustabilitet. Derfor vil vi ikke have disse missiler udstationeret på vores jord.« Det tror jeg, Donald Trump ville respektere. Husk, at dette ikke er Trumps politik. Dark Eagle er ikke Trumps værk. Trump traf ikke den beslutning; det gjorde Biden-administrationen. De er færdige; de er færdige. Det var en beslutning fra etablissementet baseret på et strategisk mål og en målsætning om at skabe betingelser, der svækker Rusland og bringer Rusland til fald. Trump ønsker ikke at fortsætte denne politiske retning.

Så jeg tror, at et selvsikkert Tyskland, der står frem og siger »Jeg tror på, hvad der er bedst for Tyskland«; det vil Trump respektere. Trump respekterer ikke et Tyskland, der underordner sig EU og NATO. Trump har ikke brug for det Tyskland, men Trump respekterer stærke, uafhængige stemmer.

ZEPP-LAROUCHE: Så vil vi sørge for, at denne dialog mellem os bliver sendt til alle de partier, der deltager i valget; for hvis der i denne situation kommer en klar erklæring, ville det være meget godt. For trafiklysregeringen har kun omkring 20 % af tilhængerne. Mange mennesker i Tyskland er bange for en optrapning i retning af en storkrig. Så hvis den ændrede situation nu kunne udnyttes til endelig at starte en strategisk debat, som har været undertrykt i så lang tid, ville det være en mulighed, et øjeblik, hvor også tysk historie kunne tage en helt anden drejning. Hvad er din vurdering?

RITTER: Jeg tror, at den tyske historie vil tage en drejning uanset hvad. Spørgsmålet er, om den vedvarende vil vende sig mod en katastrofe? Det er den retning, du er på vej i lige nu; det, du kalder trafiklyset, det, jeg kalder Olaf Scholz' fejlslagne regering, har ført Tyskland mod en afkørselsrampe, der fører til katastrofe. Men der er en chance for at holde Tyskland på motorvejen mod succes; men man er nødt til at skifte chauffør. Det betyder, at dette valg skal medføre reelle forandringer, ikke bare en gentagelse af den fejlslagne politik, men en helt ny politik, en ny politisk retning.

Den anden ting, jeg gerne vil have tyskerne til at overveje, er, at der er nogle mennesker, der siger: "Trump vil kun være ved magten i fire år, og vi kan bare vente og se tiden an." At USA efter fire år vil vende tilbage til fortidens duopol. Det er svært at spå om fremtiden, men lad os forstå dette: Donald Trump blev valgt på et populistisk, revolutionært mandat. Dette mandat kørte hen over det traditionelle republikanske parti; det eksisterer ikke længere. Og det demokratiske parti viste sig at være fundamentalt fejlbehæftet, måske dødeligt fejlbehæftet. Hvis Trump gennemfører halvdelen af det, han siger, han vil gøre i form af revolutionær forandring mod etablisementet, vil hans udpegede afløser – J.D. Vance – være præsident om fire år. Det betyder, at der ikke vil ske nogen ændring i retningen, så det er mindst otte år, og Vance kan

meget vel vinde genvalg. Det er 12 år. Og fordi Demokraterne ikke har nogen levedygtighed, vil de ikke være i stand til at finde noget fodfæste, og du kunne få en efterfølger. Vi kan se frem til 20 år med MAGA-regime – Make America Great Again-regime.

Tyskland er nødt til at spørge sig selv, om de ønsker at gå en vej, der bringer dem i konflikt med et 20-årigt dynasti? Eller vil det være med fra starten og være en del af den succes, som dette dynasti vil søge? Det er en beslutning, der vil blive truffet ved valget senere på året.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror også, at Trump vil bringe konflikten med Rusland i orden. Han har sagt, at han vil gøre det inden for 24 timer, men han ændrede sig lidt og sagde, at han har brug for seks måneder. Men jeg tror også, at hvis Trump fører en bestemt politik over for Ukraine, som respekterer de russiske sikkerhedsinteresser, så kan det løses. Så jeg er optimistisk.

Men hvis man ser på situationen i Mellemøsten, er den meget mere akut farlig, fordi det er en fuldstændig uholdbar situation. En ny regering i Syrien, som ifølge kardinal Zenari, den pavelige nuntius i Damaskus, bør stabiliseres, fordi befolkningen har lidt så meget under Cæsars sanktioner. Derudover var denne regering under Al-Jolani, eller Al-Sharaa, uanset hvad man kalder ham, underlagt en straf på 10 millioner dollars. Hele gruppen kommer fra Idlib og har en terroristisk baggrund. Så det er en krudttønde.

I dag rapporterede {Jerusalem Post}, at Israel er nødt til at forberede sig på en krig med Tyrkiet, fordi det allerede ligger i kortene, at der er en territorial konflikt mellem dem i Syrien. Israel har Eretz Yisrael-politikken, og på den anden side er der klare tegn på, at Tyrkiet ønsker at genopbygge det osmanniske rige. Der er et sammenstød. Derudover er den interne situation i Syrien ekstremt kompleks; der er mange fraktioner, som er i strid med hinanden. Og man kan se meget

kritisk på den nye regerings kurs, for der har ikke været opfordringer til en islamisk stat eller et emirat. Hvis Trump nu siger, at Hamas bør frigive gidslerne, før han tiltræder, ellers vil helvede bryde løs, er det helt klart en absurd bemærkning. Helvede er der allerede. Det, der sker i Gaza, er et helvede. Doctors Against Genocide, som er en amerikansk-palæstinensisk gruppe, der har startet en mobilisering om Israels totale optrapning i Gaza; hvor især hospitaler, læger, sygeplejersker er blevet mål for at afskære befolkningen fra medicinsk støtte.

Den nye regering og det nye kabinet, som tiltræder med Trump, har jeg visse spørgsmål til, om Trump kan gøre noget for at sikre situationen. Ser du noget håb i horisonten?

RITTER: Hvis jeg var palæstinenser eller tilhænger af Palæstina, er der intet håb overhovedet. For at Palæstina skal kunne eksistere, skal Israel besejres strategisk. For kun et strategisk nederlag til Israel vil gøre denne højreorienterede regering, som siger nej til enhver tanke om en palæstinensisk stat, retsløs. Man kan ikke komme videre med tanken om at oprette en palæstinensisk stat, hvis man har en israeler, der siger nej, under ingen omstændigheder vil de tillade det. Så den eneste måde, man kan komme videre på, er ved at besejre denne regering. I midten af sidste år så det ud, som om Netanyahus regering var på randen af sammenbrud. Han stod over for kriser overalt. Men så skete der et mirakel: Syriens kollaps. Bashar al-Assads fald pustede nyt liv og relevans ind i Netanyahus regering, og de er i dag solidt forankret. Og det vil de også være, når Donald Trump bliver præsident. Og Donald Trump vil ikke gøre noget for at fremme den palæstinensiske sag. Husk, at det var under Donald Trump, at Abrams-aftalerne blev færdiggjort. Abrams-aftalerne var en dødsdom over Palæstina. Det er derfor, Hamas gjorde, hvad de gjorde den 7. oktober. De havde ikke noget andet valg. Men dette spil er slået fejl; der bliver ikke noget Palæstina. Det er min triste vurdering.

Trump vil gøre alt for at sikre, at det, der i dag kunne være Palæstina, aldrig kommer til at eksistere; at Israel bliver forenet og stærkt. Det er en tragedie for det palæstinensiske folk. Men Trump ønsker også at løse problemet med Israels interne konflikt med palæstinenserne; han ønsker at forhindre Israel i at vikle os ind i krige. Det var det vigtige ved Jeffrey Sachs-interviewet. For ud fra det sagde Trump, at han bebrejder Netanyahu for krigene i Irak og Syrien; og han bebrejder Netanyahu for at have bragt USA ind på en potentiel vej til konflikt med Iran.

Så jeg tror faktisk, at Trump vil arbejde på overtid for at forsøge at skabe et nyt forhold til Iran. Man ser allerede potentialet i samtaler mellem Trump-administrationen og den iranske regering om deres atomprogram.

Nyheden fra Israel om deres bekymring over en genopblussen af ottomanismen i Tyrkiet er god for dette. For jeg mener, at vurderingen sagde, at de nu har anset Tyrkiet for at være en større trussel end det iranske projekt. Det betyder, at i stedet for at styrke Tyrkiet yderligere ved at bringe det iranske projekt til fald, vil Israel nu ændre prioriteter og støtte en amerikansk indsats for at bringe en konflikt mellem Iran og Israel til ophør. Det vil kræve, at Iran opgiver sit atomprogram eller i det mindste potentialet til at fremstille atomvåben. Iran er måske i stand til at gøre det; jeg ved det ikke. Men der er håb forude. Og når det sker, vil du se USA lægge alt det pres, de kan, på Tyrkiet for at forhindre Tyrkiet i at udgøre en trussel mod Israel. Tyrkiet er meget sårbart over for amerikansk økonomisk intervention. Den tyrkiske økonomi kan kollapse fra den ene dag til den anden, hvis USA vælger at gøre det. Så Tyrkiet er ikke i en position, hvor de kan diktere resultater for Israel og true Israel.

Så jeg tror faktisk, at der er potentiale for stabilitet i Mellemøsten i det store billede med en Trump-administration. Men to enheder vil blive ofret på grund af dette. Den første er den palæstinensiske sag; jeg er ked af at sige det, men det

er slut. Den vil ikke genopstå i årtier. Der vil være mere død og ødelæggelse, mens resterne holder ud i Gaza, men det er slut. Og kurderne vil også blive solgt af USA; vi har gjort det før, og jeg tror, at Trump er parat til at gøre det igen for at skabe regional stabilitet. Han vil ikke ofre regional stabilitet for kurdisk uafhængighed eller autonomi.

Men så længe man er ligeglad med kurderne eller palæstinenserne, så er det en god ting. Men hvis man bekymrer sig om den palæstinensiske sag, som jeg gør, og man bekymrer sig om kurderne, som folk burde, så er det en tragedie for de to folk.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke sikker på, at magtbalancen i Iran er sådan, at de vil opgive kræfterne i modstandsaksen. Jeg tror, at [den øverste leder] Khamenei stadig spiller en stor rolle. Undskyld mig, hvis jeg giver udtryk for min tvivl, men der er strategiske ændringer. Den 17. januar underskriver Iran en omfattende økonomisk og militær aftale med Rusland, som for alvor kan ændre situationen. Muligheden for, at atomanlæggene kan angribes uden at angribe hele det militære netværk af Iran, Rusland, Kina, Nordkorea og underforstået hele kombinationen af stater i Shanghai Cooperation Organization, du ville trække det hele med ind. Så Israels mulighed for at tage dette skridt ville blive massivt reduceret. Og jeg tror ikke, at på trods af at nabolandene næsten ikke har gjort noget for den palæstinensiske sag, så tror jeg ikke, at dette er følelsen, den følelsesmæssige situation hos befolkningen i nabolandene. Måske kunne du sige noget om det.

RITTER: Lad os først og fremmest tale om Iran. Uanset hvilke aftaler der bliver underskrevet mellem Rusland og Iran den 17. januar, vil jeg fortælle dig, hvad det ikke er. Det er ikke en omfattende defensiv alliance; det er ikke en traktat, der siger, at Rusland garanterer Irans sikkerhed. At hvis Iran bliver angrebet, vil Rusland komme det til hjælp; Rusland vil ikke indgå den slags traktater med Iran, og Iran vil heller ikke indgå den slags traktater med Rusland. Det bliver en

traktat, hvor de taler om forbedrede sikkerhedsrelationer.

For det andet er der ingen militær kapacitet i Shanghai Cooperation Organization, der er ingen militær kapacitet i BRIKS, der er ingen forenet militær kapacitet overhovedet til at stille op mod USA og Israel, hvis de vælger at angribe Iran. Iran vil være på egen hånd. Kina vil ikke gøre noget, Rusland vil ikke gøre noget, for de kan ikke gøre noget. Rusland er indblandet i en konflikt i Ukraine. Rusland vil ikke søge en tredje verdenskrig over Iran; især ikke hvis det handler om et iransk atomprogram, der overtræder international lov. Rusland ved, at Iran har underskrevet traktaten om ikke-spredning af kernevåben; Rusland ved, at Iran ikke må have et atomvåbenprogram. Hvis USA angreb Iran, ville det være for at ødelægge atomberigelseskapaciteten og andre nukleare kapaciteter, der giver Iran de facto mulighed for atomvåben. I dag er Iran en atomvåbenmagt. Det er mindre end en uge fra at kunne udvikle en atombombe, når den politiske beslutning er truffet. Det er uacceptabelt. Det burde være uacceptabelt for alle nationer i verden, men det er helt sikkert uacceptabelt for Israel, og det er helt sikkert uacceptabelt for USA. Selv om Donald Trump ikke er ude efter en krig, vil han ikke lade en situation udvikle sig i Mellemøsten, hvor Iran bliver en erklæret atommagt.

Så Iran vil få et valg på forhånd: Forhandl eller dø. Det er valget: Forhandl eller dø. Og jeg tror, at Iran allerede har valgt at forhandle, fordi de forstår konsekvenserne af at vælge døden. De vil dø; deres stat vil blive ophævet. De vil måske trække en masse mennesker med sig i faldet, men forstå også dette: Når vi taler om, at USA skal angribe Irans atomare infrastruktur, så taler vi om en atomkrig. Så det er ikke noget, hvor man siger, at man bare skal bombe atomanlæggene og ikke bekymre sig om andet. Nej, atomanlæggene – for eksempel Fordow, det underjordiske atomberigningsanlæg – kan ikke ødelægges med konventionelle midler. Det er derfor, Donald Trump, da han var præsident, ændrede USA's planer for brug af

atomvåben, så de omfatter en ny familie af atomvåben, der er specielt designet til at ødelægge Irans underjordiske atomanlæg. Så når vi angriber Iran, hvis vi gør det, vil vi bruge atomvåben, og vi vil bruge dem beslutsomt. Det er virkeligheden under et Donald Trump-præsidentskab. Så det er derfor, jeg tror, at iranerne vil træffe det rigtige valg. De har ikke brug for atomvåben. Det russiske sikkerhedsforhold er sådan, at det vil være i stand til at forbedre deres konventionelle afskrækkelseskapacitet, så Iran kan overleve. I betragtning af de skiftende geopolitiske realiteter med hensyn til, hvem Israel ser som deres største trussel, er det ikke en dårlig ting set fra et israelsk perspektiv at lade Iran beholde evnen til atomar strategisk afskrækkelse. Og hvis det ikke er en dårlig ting set fra Israels perspektiv, er det heller ikke en dårlig ting set fra USA's perspektiv.

Så jeg tror, at der er sket en grundlæggende ændring. Husk, at den nye iranske præsident blev valgt på en platform af ordstyring; blev valgt på en platform, der sagde, at han ville række ud til Vesten. Det iranske folk stemte på ham. Og selv om Khamenei er den øverste leder, skal han respektere folkets vilje. Derfor tror jeg, at han vil give den nye præsident mulighed for at indgå i forhandlinger, der har til formål at bevare Iran som en islamisk republik; for alternativet er enden på den islamiske republik Iran.

Med hensyn til Palæstina vil jeg lade det blive ved det, og så kan du svare.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil også gerne tale om nogle andre emner, så lad os skifte scene for en stund. Det store spørgsmål i forbindelse med Trump-administrationen er selvfølgelig, hvad der sker med forholdet mellem USA og Kina? I den sidste Trump-administration startede tingene med et glimt af håb. Xi Jinping arrangerede en stor modtagelse i Kina; han tilbragte hele dagen sammen med Trump, tog ham med til Den Forbudte By for at forklare ham kinesiske traditioner og historie. Så der var fremskridt, men da COVID-pandemien ramte, lyttede Trump

tilsyneladende til en person som Steve Bannon og anklagede Kina for narrative om Kina-virus. Du kender hele historien.

Nu er situationen en helt anden, end da Trump forlod Det Hvide Hus for fire år siden. Der var en magtkonstellation, som måske var lige så magtfuld, men i mellemtiden er der sket enorme ændringer. Kinas mål er frem til 2025 at være førende inden for ti teknologisektorer. Et australsk website, ASPI's [Australian Strategic Policy Institute] teknologisporingswebsite, rapporterer, at Kina allerede har opnået lederskab i 38 ud af 48 teknologisektorer, så Kina har taget springet til ikke bare en produktiv maskine, men også til uafhængighed. De stjæler ikke teknologi fra andre lande, for de har selv gjort så store teknologiske fremskridt, at de er blevet førende på verdensplan. Derudover har BRIKS-landene, efter 11 år, og også Bælte- og Vej-Initiativet for den nye silkevej kun inden for 11 år ændret verden. BRIKS er blevet en enorm dynamik og faktor, hvor de repræsenterer over 80 % af verdens befolkning ved at samarbejde med den Globale Majoritet og det Globale Syd. For bare et par dage siden skete der en dramatisk udvikling, hvor Indonesien, som oprindeligt kun blev erklæret partnerland under BRIKS-topmødet i Kazan, nu er blevet fuldgældigt medlem. Det giver mere vægt til BRIKS, og generelt kan man sige, at det er et nyt system i støbeskeen.

Og du har selvfølgelig ret, SCO eller BRIKS har ikke til hensigt at erstatte NATO eller at blive en aktiv konkurrent til USA. Xi Jinping har ofte gentaget, at han ønsker at skabe en model for nye storstatsrelationer. Obama svarede ikke på dette, men tilbuddet gælder stadig; og jeg er overbevist om, at hvis Trump ikke ville føre en handelskrigspolitik, men tværtimod ville tilbyde den Globale Majoritet sit samarbejde, er jeg 100 % sikker på, at han ville blive modtaget med åbne arme. Ser du et potentiale for, at USA med kombinationen af Trumps kabinet ville blive katapulteret ud af geopolitikken og samarbejde med BRIKS-landene?

RITTER: Jeg er enig i din analyse af, at det ville være en

klog fremgangsmåde. Men det kommer ikke til at ske. USA har brug for en modstander for at få sin politik til at give genlyd i den amerikanske befolkning. Der skal være en fjende. Og da Trump forsøger at bevæge sig væk fra traditionelle militære modsætningsforhold ved at afslutte konflikten i Ukraine og skille sig af med USA fra NATO, vil der være økonomiske spændinger mellem USA og Kina.

Men jeg tror, det bliver en håndterbar spænding. Det, jeg mener med det, er, at hvis man ser på nogle af de ting, Trump har sagt, at han vil gøre: Sikre Panamakanalen, hvorfor? På grund af bekymring for kinesisk kontrol over Panamakanalen. Så ideen er at styrke USA i dets egen baghave. Hvorfor vil Trump indtage Grønland? På grund af bekymringerne over Arktis, når den globale opvarmning finder sted, og flere søveje og ressourcer åbner sig. Kina har rakt hånden ud til den grønlandske regering for at få økonomiske forbindelser i området. Det vil Trump sætte en stopper for; Trump vil holde Kina ude af vores baghave.

Så jeg tror, det er den slags konflikter, vi kommer til at se. Ikke krig, men om markeder. Hvem der skal kontrollere hvilke markeder. Jeg tror ikke, at USA vil overlade det nordamerikanske marked eller det sydamerikanske marked til Kina. Og jeg tror, at du vil se Trump kæmpe meget aggressivt mod nogle af de indgreb, som Kina har foretaget.

Men offeret, tror jeg, vil være i Stillehavet. Trump trak sig som bekendt eller berygtet ud af Trans-Pacific Partnership og skabte et vindue af sårbarhed, som Kina udnyttede ved at erstatte TPP med den største frihandelssammenslutning i historien. Nu har vi BRIKS i horisonten. Det er ikke kun Indonesien, som er blevet fuldgældigt medlem. Malaysia søger medlemskab; Thailand søger medlemskab. Det er enden på det. Se, hvad der sker i de kommende år. Filippinerne vil søge om medlemskab. Og se så, hvad der sker. Japan vil søge medlemskab; Sydkorea. For det vil være den økonomiske fremtid for Stillehavsområdet. Jeg tror, at Trump vil være tilfreds

med at lade USA blive Fort America og derefter operere ud fra en styrkeposition.

Hvorfor konkurrere med kinesiske globale forsyningskæder, når man kan sikre sine egne forsyningskæder inden for Fort Amerika? Jeg tror, det er Trumps tilgang; at gøre USA Kina-sikkert og så konkurrere med Kina økonomisk, ikke militært. Vil det lykkes? Det ved jeg ikke. Men jeg tror, at vi kommer til at se mange års spændinger mellem Kina og USA, men disse spændinger vil være økonomiske, ikke militære.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, men der er to faktorer, som du skal tilføje: For det første har folk i det såkaldte »kollektive Vesten« ingen anelse om de dramatiske ændringer, der finder sted i det Globale Syd og den såkaldte Globale Majoritet. Der er en renæssance af antikolonialistisk stemning og ånd, som aldrig er set før. Jeg ved, hvad jeg taler om – for vi har siden 1970'erne intensivt diskuteret og arbejdet med den Alliancefrie Bevægelse for en ny international orden, som er mere lige. Og jeg kender til alle tilbageslagene, men der er en ny beslutning om at skabe dette nye »win-win«-perspektivsystem, som er baseret på systemet med de fem principper for fredelig sameksistens: respektive suverænitet, ikke-indblanding i de andre nationers sociale sfærer osv. Og det er en model, som for Afrika, Asien og endda for latinamerikanske stater klart har fået dem til at se, at det er mere rentabelt at samarbejde med Kina end med USA, for med USA bliver man kun brugt som f.eks. en militærbase – jeg ved, hvad du mener med »Fort Amerika«. De lande, der samarbejder med USA på det militære område, har ingen økonomisk gevinst eller fordel. De, der samarbejder med Kina, indser nu, at de får veje, højhastighedstog, industri, infrastrukturprojekter, økonomiske zoner og uddannelse til deres studerende. Og som en proces, der udvikler sig, er alt dette en tilbageslagsreaktion mod politikken med at gøre dollarvalutaen til et våben, med sanktioner osv.

Så landene i det Globale Syd er kommet til den konklusion, at

Vesten, i hvert fald den neoliberale, den del af Vesten, der er opslugt af det neoliberale paradigme, at de er et synkende skib. De er et system, som faktisk er ved at bryde sammen, og de har besluttet sig for at skabe deres eget system. For eksempel siger kineserne og andre, at »vi er opstået ud af en 5.000 år gammel kultur«, og det giver dem selvtillid til at skabe deres egen fremtid. Det er en anden ånd! Man kan ikke sammenligne det med diskussionen i Europa eller nogle gange i USA, men det er virkeligt, og det motiverer disse stater.

Og jeg synes, det ville være en tragisk udvikling, hvis vi i Vesten ikke var i stand til at forholde os til denne positive udvikling. Det betyder også, at vi i Vesten, i Europa og USA, er nødt til at vende tilbage til vores bedste traditioner: I Europa ville det være den italienske renæssance, de tyske klassikere, den franske Ecole Polytechnique og andre perioder. Og i USA ville det være ideen om, at USA holder op med at prioritere den angloamerikanske tradition som grundlag for deres udenrigspolitik, men går tilbage til George Washingtons og Benjamin Franklins politik, men også John Quincy Adams, som sagde, at USA ikke skulle forfølge udenlandske monstre, men at vi skulle have en alliance af ligeværdige republikker og samarbejde med dem.

Så derfor tror jeg, at de næste 50 års fremtid i høj grad vil afhænge af, om vi i Vesten er i stand til at gå tilbage og minde os selv om vores bedste traditioner og smide udskejelserne i det neoliberale dogme over bord, og også deres kulturelle elementer, som om alt er tilladt, der er ikke længere nogen standard. Og så skal vi være i dialog med lande i Asien, Latinamerika og Afrika på et ligeværdigt niveau. Det ville være det kulturelle element i den strategiske situation, som jeg tror ville være det vigtigste af alt.

RITTER: Jeg er ikke uenig med dig. Jeg synes, det ville være en vidunderlig, utopisk verden. Men det er ikke Donald Trump. Du siger, at USA bør gå tilbage til George Washingtons tid, til grundlæggelsen, da vi var 13 kolonier, der blev til den

nye nation. Men det er ikke det USA, Trump ønsker: Trump forsøger at genoplive Manifest Destiny, Amerika, når det er værst, Amerika, der søger ekspansion og dominans: Det er det Amerika, Trump taler om. Og det er ikke en »win-win«-verden – det er en verden med nulsumsspil, hvor vi taber, hvis I vinder. Så for at vi kan vinde, må I tabe. Det er den konkurrenceånd, der kommer ind med Trump.

Og jeg forstår, at det Globale Syd måske tror, at det er klar til at tage kampen op mod det kollektive Vesten, og at det kollektive Vesten er en synkende skude. Donald Trump er ikke det kollektive Vesten! Donald Trump er Amerikas Forenede Stater, der står op i al sin forfærdelige herlighed. Vi er ikke en synkende skude! Vi er den mest magtfulde nation på planeten! Vi er bare ikke blevet forvaltet ordentligt. Og jeg fremlægger bare kendsgerningerne. Du vil måske ikke høre fakta, men vi vil knuse enhver modstand. Jeg udfordrer enhver i det Globale Syd til at tro, at de vil gå væk fra dollaren. Donald Trump er Joe Biden. Donald Trump er Donald Trump: Han vil ikke {lade jer} gå væk fra dollaren! Han vil ødelægge jer, som I forsøger. Og han har sat BRIKS på plads, og se, hvad BRIKS gør. De vil ikke gå aggressivt til værks for at finde en erstatningsvaluta, for det er ikke den krig, de ønsker med USA. Der vil være dollar-dominans i de kommende årtier!

ZEPP-LAROUCHE: Hvis USA skal blive stort igen, kræver det – tilsyneladende spilder USA en stor del af sine fysiske aktiver eller sit industrielle potentiale i det militærindustrielle kompleks gennem det paradigmeskift, der allerede begyndte for et par årtier siden, da produktionen blev flyttet til markeder med billig arbejdskraft, og USA har outsourcet en stor del af mellemindkomstniveauet, og dets magt ligger i den militære komponent. Men hvis man ser på mellemindkomstdelen og på andre parametre som f.eks. infrastrukturen, så er den i en sørgelig forfatning. Kina har over 45.000 km højhastighedsjernbane, USA har stort set ingen, og i Kina er gennemsnitshastigheden 350 km/t, og nu vil de arbejde på en testbane til 400 km/t.

Det ville være en mulighed, at Trump kunne gøre Amerika stort igen ved at skabe investeringerne eller flytte investeringerne til den civile produktionssektor og begynde at omstille industrien. Hvorfor bygger USA f.eks. ikke et højhastighedsjernbanesystem mellem alle de store byer? Hvorfor realiserer USA ikke politikken om grænsen mod vest og bygger nye, moderne byer i det centrale område af USA?

Amerika kunne blive stort igen, hvis de ville udnytte de ressourcer, som de nu bruger til militære ødelæggelsesformål, som bare giver penge til de store investorer, hvilket kun er en fordel for en meget lille del af befolkningen, men masserne af befolkningen får ikke noget ud af det. Tværtimod er den forventede levealder inden for de seneste fem år faktisk faldet, hvilket er en indikator for en økonomi i forfald. Alt dette kan der rådes bod på, hvis Trump siger: »Jeg vil gøre for USA, hvad kineserne gjorde for Kina, hvad BRIKS gør for andre lande i det Globale Syd. Jeg vil genopbygge USA økonomisk, så det stråler af dygtighed og bliver en fredelig partner.« Og den amerikanske befolkning ville få den største fordel! Ser du en chance for, at det vil ske, eller er det helt udelukket?

RITTER: Fuldstændig udelukket: Fordi det amerikanske folk ikke tænker sådan. Problemet er det amerikanske folk! Vi valgte Donald Trump, fordi mange amerikanere mener, at hans aggressive holdning afspejler, hvad Amerika er. Vi er stadig en nation, der tror på amerikansk overherredømme, på amerikansk dominans og på behovet for amerikansk overherredømme og amerikansk dominans. Det er ikke, fordi vi har lavet en akademisk analyse af kendsgerningerne og indset, at der er blevet begået fejl. Vi er mennesker, der vågner op hver morgen, ser os selv i spejlet og siger: »Jeg er amerikaner. Jeg er den største ting i verden – endda selvom jeg bor i et hus, der falder sammen, med dårlig VVS, og jeg skal gå på gaden med huller i vejen og alt det der. Jeg narrede mig selv til at tro på det. Og vi vil ikke tillade, at

USA opfører sig på en måde, der ikke afspejler det dominerende Amerika.«

Det kan ændre sig med tiden, men det kommer ikke til at ændre sig under Donald Trump. Donald Trump har som sit mantra: »Fred gennem styrke.« Så han vil forsøge at genoplive den amerikanske civile industri, men han vil ikke gøre det ved at følge den kinesiske model, men ved at følge Trump-modellen, og det er en brutal magtmodel.

Jeg tror for eksempel, at vi står over for en periode med ekstreme spændinger mellem USA og Mexico. Vi vil forsøge at få de industrier, der er flygtet til Mexico, tilbage til USA ved at indføre toldsatser, der gør det økonomisk umuligt for disse virksomheder at fortsætte, samtidig med at vi lukker grænsen for at løse immigrationsspørgsmålet og sætter os selv på næsten krigslignende fod med Mexico på grund af kartellerne. Det er brutal styrke. Det handler ikke om at sætte sig ned og arbejde sammen med folk på menneske-til-menneske-basis og alt det der. Det er Amerika, der dikterer udfaldet. Og det er sådan, Donald Trump vil operere: Han vil forsøge at diktere udfaldet.

Vi ved, at når han får modstand, vil han ændre sin tilgang. Det så vi med Rusland. Han ville løse problemet med »et telefonopkald«. Nu siger han, at det vil tage seks måneder. Hvorfor det? Fordi da de lagde deres oprindelige fredsplan på bordet for russerne, sagde Vladimir Putin på sin pressekonference ved årets udgang: »Jeg vil endda ikke overveje det, det kommer ikke til at ske.« Og Trump indså, at han var nødt til at ændre adfærd, fordi Putin stod fast. Putin var stærk. Men der er meget få nationer i verden, der kan stå imod og være stærke over for USA. For der er meget få situationer, hvor konsekvenserne af, at USA svigter, vil give genlyd i USA. Ukraine er et sådant sted; Rusland er et.

Men det Globale Syd? Hvem i det Globale Syd vil sætte sig op imod os? Brasilien forsøgte. Det bliver et meget interessant

år for Brasilien, fordi de overtager BRIKS-formandskabet samtidig med, at Trump vil fortælle dem, at hvis I går videre med noget meningsfuldt i BRIKS, så vil jeg ødelægge jer. Det har han allerede sagt. Ingen i det Globale Syd kan sætte sig op mod USA: Det er en trist kendsgerning. Og Trump er meget aggressiv.

Så jeg ser ikke verden udvikle sig på en utopisk måde. Jeg ser verden blive en legeplads mellem BRIKS og Fort Amerika.

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser nærmere på det, kommer det, Kina gør økonomisk, faktisk meget tæt på det amerikanske økonomiske system, som det blev praktiseret og udviklet af Alexander Hamilton, og som dominerede det første årti efter den amerikanske revolution, og som blev genoplivet af Lincoln og derefter af Franklin D. Roosevelt, der med sin New Deal og Reconstruction Finance Corporation baserede sin politik på det. Kennedy havde elementer af dette. Så med andre ord, hvis man ser bort fra ideologiske dogmer, så lægger Kina faktisk vægt på den fysiske side af økonomien og på retfærdighed og generel velfærd, hvilket faktisk er det amerikanske økonomiske ideal, men hvorimod det amerikanske system, som det praktiseres nu i USA, faktisk er det britiske system, som det blev sat op imod af Friedrich List og Henry C. Carey, det amerikanske og det britiske økonomisystem. Det ville være fantastisk at arrangere seminarer og konferencer om disse emner, hvor man faktisk kunne invitere førende kinesiske økonomer og amerikanske økonomer – selvfølgelig ikke fra Chicagoskolen med neoliberalisme, men mere jordnære folk, som er bankfolk og har forbindelse til realøkonomien, og som faktisk kunne sammenligne og diskutere disse parametre – man ville komme til den konklusion, er jeg sikker på, at der er mulighed for en form for samarbejde.

Og det, du sagde om situationen i forhold til Mexico, kunne selvfølgelig vise sig at være en grim ting, hvis Trump faktisk ville forsøge at skubbe 15 millioner illegale indvandrere tilbage og bygge en mur og føre krig mod narkomafiaen; det

kunne være et meget grimt scenarie. Men der er også en bedre måde: Vi på Schiller Instituttet kom med et forslag om, at man faktisk kunne gå til roden af problemet. Hvorfor kommer flygtningene egentlig? Fordi folks økonomier er plaget af krig og fattigdom. Og hvis man investerer i dem og opbygger disse økonomier, skaber man et incitament til at blive der og til at opbygge deres egne økonomier – hvilket også er tilfældet i Europa.

Vi har en chance: Enten vil vi blive set af hele verden som de grimme mennesker, der støtter folkedrab, og dybest set smide de såkaldte »vestlige værdier« væk, fordi vi har en dobbeltmoral. Eller også siger vi, at vi vil bevise, at vi er i stand til at gøre det bedre. Og jeg vil ikke sige, at det er en utopi, men det er mere statskunst i traditionen fra politiske ledere, der havde en vision. Man kan ikke sige, at nogle af de amerikanske præsidenter, som jeg allerede har nævnt, er utopister, men de havde en vision om, hvordan deres eget og andre lande kunne se bedre ud. Vi befinder os i et tektonisk skift. Jeg tror, at Xi Jinping også taler om et skift, som ikke er set i 100 år. Og jeg siger, at det er et tektonisk skift, som ikke er set i 500 år! Fordi kolonialismen sandsynligvis startede omkring år 1500, og hvis hele Afrika og mange asiatiske lande og Latinamerika har en stålsat vilje til at skabe deres egen skæbne, og at de ønsker at blive mellemindkomstlande, så bør vi støtte det. Det er en måde, hvorpå alle verdens problemer kan løses på en human måde.

Og jeg vil ikke kalde det en utopi, men det er en tilbagevenden til en mere humanistisk opfattelse af, hvordan verden skal organiseres, og vi, som mennesker, er den intelligente art. Hvis vi som den rationelle art ikke er i stand til at løse problemerne på en måde, så resultatet bliver fred og human sameksistens, så tror jeg slet ikke, at vi vil klare det. Men jeg er optimistisk, og jeg tror, at vi er udstyret med, og hvis man appellerer til denne rationalitet, kan man finde løsninger på et højere niveau end dem, som disse

problemer blev skabt på.

RITTER: Igen, jeg er ikke uenig i noget af det, du sagde ud fra et logisk synspunkt. Donald Trump er ikke en statsmand, og han er ikke ved at skabe en administration, der er i stand til at udøve traditionel statskunst. Det er en revolution, der har fundet sted. Det er en revolution, der vil finde sted på hjemmebane, når Donald Trump forsøger at nedbryde netop de etableringer, som du vil appellere til, de traditionelle bastioner for akademisk tænkning, intellektuel tænkning i Amerika vil ikke overleve denne revolution: De vil blive revet ned og genopbygget i billedet af noget nyt. Vi ved ikke, hvad det er, for jeg tror ikke, at Donald Trump ved, hvad det er. Men det, han ved, er, at det, vi kalder etableringen, er MAGA-dagsordenens fjende.

Og derfor vil der være en konflikt her, og der vil være en konflikt i udlandet, når USA omdefinierer sit forhold til verden. Donald Trump forsøger ikke at indgå i et mesterligt diplomati. Han forsøger at påtvinge verden sin vilje.

Sådan er virkeligheden. Og det vil sandsynligvis mislykkes! Jeg siger ikke, at det vil lykkes. Denne revolution vil sandsynligvis mislykkes, den vil sandsynligvis udspille sig selv, fordi den er uholdbar. Men den kan vare i 12 år, den kan vare i 20 år. Og i løbet af den tid kan intet af det, du taler om, ske, medmindre USA er med. Det kan ikke ske, uden at USA er med. Og jeg tror ikke, at USA vil være med. Nævn de store intellektuelle i Trump-administrationen, nævn de filosoffer, der har skabt MAGA-bevægelsen. Der er ingen. Hvem er vores førende diplomat? Marco Rubio. Ved du hvad – lige der siger dit smil alt. Du anerkender, at vi ikke har diplomati! At vi har smiskere, at vi har håndlangere, vi har ja-sigere, vi har neokonservative og neolibérale, der er fanget af MAGA-bevægelsen, men vi har ikke store intellektuelle tænkere, folk, der har tænkt det her igennem og sagt, at det her er tilgangen. MAGA-tilgangen er {brutal magt}. Det er den tilgang, Trump har valgt. Der er ikke noget raffineret ved

hans tilgang. Og desværre for verden har USA bevaret nok magt til, at rå magt vil være effektiv i en periode.

Jeg er enig med dig! Jeg kunne godt tænke mig, at vi havde en mere struktureret tilgang til den økonomiske udvikling, ligesom Kina har. Men der er en forskel: Kina startede med ingenting og har stor frihed til at skabe forandring. USA havde meget og er et råddent system. Og nu forsøger vi at rette op på råddenskab. Det er forskellen på at bygge en ny bygning og at renovere en gammel, forfalden bygning. Det er meget sværere at renovere den gamle, faldefærdige bygning, og Amerika er en gammel, faldefærdig bygning, som har stort behov for at blive renoveret.

Kina bygger nye bygninger. Men vi har et andet problem, og jeg tror, at Trumps løsning måske er at rive den faldefærdige bygning ned i stedet for at starte på en frisk. Det ved jeg nu ikke. Har vi råd til det? Er Amerika klar til det? Det amerikanske folk stemte for noget, de ikke forstår. De forstår ikke, hvad der er ved at ske, den revolution, der er på vej. Verden forstår ikke, hvad der er ved at ske, for ingen ved, hvad konsekvenserne af dette vil være.

ZEPP-LAROUCHE: Okay, men desværre er vores tid ved at være forbi. Jeg vil tage et optimistisk billede med fra det, du har sagt, for hvis alt ikke er mere klart defineret, tror jeg, at der er en enorm chance og mulighed for alle, intellektuelle såvel som forretningsfolk, akademikere, forskere, kunstnere: Det er et øjeblik, hvor en situation, der har været fuldstændig fastlåst, nu er ved at bryde sammen. Den har alle de vanskeligheder, du har nævnt, men hvis man griber ind med en klar opfattelse og en vision om, hvordan man kan skabe en bedre fremtid, så er det efter min mening ikke uden håb.

Og jeg vil gerne sige mange tak, Scott. Jeg tror, at det, du sagde, var meget nyttigt for publikum i Europa. Og jeg vil foreslå, at vi mødes igen efter et stykke tid, når Trump er tiltrådt, og du er meget velkommen til at slutte dig til os

igen.

RITTER: Tak, fordi jeg måtte komme. Det ser jeg frem til: Jeg ville elske intet mere end at blive modbevist i mange af de ting, jeg har sagt. For det, jeg siger, er ikke det, jeg ønsker. Jeg siger, hvad jeg tror, der kommer til at ske, men det er ikke det, jeg ønsker skal ske. Det, jeg ønsker, er en verden, der minder meget om den, du talte om, hvor mennesker mødes gennem logik og menneskelighed og velovervejede tanker for at finde frem til løsninger. Jeg ville elske, at det var den verden, vi lever i. Men desværre tror jeg ikke, at MAGA-revolutionen skaber sådanne mennesker. Men hvem ved? Lad os finde ud af det om seks måneder, og lad os se, hvor vi står.

ZEPP-LAROUCHE: Du er også amerikaner, og hvis du vil have det her, så har du sagt noget meget vigtigt. Mange tak for det! Vi ses snart igen.

RITTER: Tak skal du have.

**Ikke endnu et barn, ikke
endnu et hospital
Påtrængende appel til CDC,
NIH, formænd for
lægeforeninger,
administrerende direktører**

for hospitaler og ledere i sundhedsvæsenet: Tag øjeblikkelig handling for at beskytte sundhedsvæsenet i Gaza

Det igangværende folkemord i Gaza har forvandlet hospitaler og sundhedsfaciliteter til slagmarker, hvor sundhedspersonale og patienter bliver brutalt angrebet. Våben leveret til Israel driver masseslagtningen af civile og ødelæggelsen af vigtige sundhedsydelser. Medicinske opgaver er forbudt, hospitaler bliver bombet, og børn lider og dør på grund af manglende pleje.

En omfattende våbenembargo og øjeblikkelig frasalg af virksomheder, der profiterer på denne ødelæggelse, er afgørende for at stoppe volden og forhindre yderligere ødelæggelse af sundhedsydelser og redde liv.

Opfordring til handling

Skriv under på vores underskriftsindsamling for at opfordre ledere, institutioner, kolleger og beslutningstagere inden for sundhedsvæsenet til at komme med stærke offentlige udtalelser, der fordømmer angrebene på sundhedsvæsenet i Gaza, kræver en øjeblikkelig permanent våbenhvile, en fuldstændig embargo på våbenoverførsler og frasalg af virksomheder, der er involveret i volden. Hjælp os med at opfordre Kongressen og Senatet til at handle hurtigt for at stoppe ødelæggelsen af hospitaler og beskytte sundhedspersonale og patienter.

Vi vil sende e-mails til formænd for lægeforeninger, hospitalsdirektører og ledere i sundhedssektoren for at få dem til at handle med det samme. Skriv under på vores andragende

for at opfordre til handling sammen med os!

Underskrivende organisationer:

Læger mod Folkedrab

Øjenvidner i Gaza

Sundhedspersonale for Palæstina

Sundhedsarbejdere for Palæstina UK (Storbritannien)

Projekt for menneskelig Værdighed (THDP)

Medicinstuderende for retfærdighed i Palæstina (MSJP)

Sygeplejersker mod Folkedrab

Påtrængende appel til CDC, NIH, formænd for lægeforeninger, administrerende direktører for hospitaler og ledere i sundhedsvæsenet: Tag øjeblikkelig handling for at beskytte sundhedsvæsenet i Gaza

Som sundhedspersonale og ledere, der er forpligtet til at beskytte liv og sundhed, er det vores ansvar at tage fat på den påtrængende og optrappende krise i Gaza og Libanon. Hospitaler bliver bombet i Gaza og Libanon, mens vi taler, og sundhedsfaciliteter er reduceret til murbrokker. Vi har set ødelæggelsen af næsten alle hospitaler i Gaza, indespærring, tortur og drab på sundhedspersonale og de forfærdelige scener med patienter, der er bundet til drop og myrdet eller brændt levende i deres senge. Børn er blevet lemlæstet og skudt af snigskytter, deres kroppe er gennemhullet af kugler, og de bliver systematisk udsultet. Selve grundlaget for sundhedsvæsenet i Gaza bliver systematisk demonteret.

Nye rapporter bekræfter, at det nu er forbudt for medicinske missioner at komme ind i Gaza, og den nordlige del af Gaza er fuldstændig lukket ned: ingen journalister, ingen læger, ingen

mad, intet brændstof og ingen hjælp får lov til at komme ind. Disse alvorlige restriktioner har gjort det umuligt at levere selv de mest basale medicinske ydelser. Ifølge det palæstinensiske sundhedsministerium er over 1000 sundhedsarbejdere blevet dræbt, og hundredvis af andre er blevet ulovligt tilbageholdt og sidder nu i fængsel. Alle hospitaler er blevet bombet, og sundhedssystemet er i totalt kollaps.

Som ledere i sundhedssektoren opfordrer vi jer til at udsende erklæringer med følgende krav

1. **Stop med at bombe hospitaler og angribe sundheds- og hjælpearbejdere:** Vi kræver et øjeblikkeligt stop for alle bombardementer og angreb på hospitaler, sundhedsfaciliteter og nødhjælpsarbejdere. Disse steder og dette personale skal beskyttes i henhold til international lov, og den igangværende ødelæggelse skal ophøre.
2. **Opfordring til beskyttelse af børn i Gaza og Libanon:** Intet barn bør nogensinde blive offer for krig, under nogen omstændigheder. Børns sikkerhed skal respekteres til enhver tid, uden undtagelser. Det er vores kollektive moralske pligt at beskytte de mest sårbare og sikre deres ret til liv, fred og værdighed i alle hjørner af verden.
3. **Opfordring til en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og en afslutning på det igangværende folkemord, så sundhedsarbejdet kan genoptages:** Den igangværende vold forhindrer livreddende behandling. En våbenhvile er afgørende for at stabilisere sundhedsarbejdet, behandle de sårede og forhindre yderligere unødvendige tab af menneskeliv.
4. **Støt en omfattende og øjeblikkelig våbenembargo mod Israel og frasalg for at stoppe massedrabene på civile og ødelæggelsen af sundhedsvæsenet:** Den vedvarende levering af våben har forvandlet hospitaler og

sundhedsfaciliteter til slagmarker, hvor sundhedspersonale og patienter bliver udsat for brutale angreb. Disse våben er ikke bare krigsinstrumenter – de er redskaber til masseødelæggelse, der fører til nedslagning af civile og udslettelse af vigtige sundhedsydelser.

5. **Støt ubegrænset humanitær og medicinsk adgang til Gaza:** Der må sikres øjeblikkelig levering af vigtige medicinske forsyninger, såsom antibiotika, kirurgiske redskaber og ressourcer til traumebehandling. At forhindre adgang til sundhedsydelser er en krænkelse af medicinsk etik og humanitære principper.
6. **Etabler uddannelse og træning i sundhedspleje på din institution for patient-orienteret personale, så de kan yde kvalificeret pleje til patienter, der er berørt af krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab:** Denne uddannelse bør omfatte et fokus på virkningerne af racisme, besættelse, apartheid og bosætterkolonialisme på sundheden, især i forbindelse med Palæstina. At tilbyde denne kliniske træning er i overensstemmelse med de 6 nøgleprincipper for traumebevidst pleje (TIC) som beskrevet af SAMHSA og CDC og repræsenterer en bedste praksis inden for patientpleje. Vi understreger også, at det er i strid med vores lægeløfte at censurere stemmer, der taler imod dette folkemord. Som sundhedspersonale er vi forpligtet til at redde liv og stå imod uretfærdighed. At lukke munden på dem, der kæmper for at stoppe grusomhederne, er i strid med selve principperne for vores profession.

Ovenstående krav er i overensstemmelse med international humanitær lov, amerikansk føderal lov og de fire kanoniserede principper for medicinsk etik.

Vi beder jer, som ledere i sundhedssektoren, om at slutte jer til os og opfordre Kongressen og Senatet til at handle øjeblikkeligt ved at ringe og sende e-mails til de

folkevalgte. Den bevidste bombning af hospitaler, angrebet på sundhedspersonale og den systematiske ødelæggelse af sundhedsydelser skal stoppes. Ikke endnu et barn bør lide, sulte, blive amputeret eller miste livet på grund af dette igangværende folkemord.

Derudover beder vi om din støtte til at styrke vores organisationers og det medicinske samfunds indsats i Gaza og Libanon. Behovet er påtrængende og enormt, og vi kan ikke klare det alene. Vi har brug for jeres hjælp til at yde pleje, redde liv, støtte læge- og sygeplejestuderende og genopbygge den ødelagte sundhedsinfrastruktur. At støtte vores indsats handler ikke kun om at yde hjælp; det handler om at sikre, at sundhedspersonalet kan fortsætte deres hellige mission med at helbrede på trods af ufattelig modgang.

Nu er det tid til at handle – dit lederskab kan gøre en forskel.

Underskrivende organisationer:

Læger mod Folkedrab

Øjenvidner i Gaza

Sundhedspersonale for Palæstina

Sundhedsarbejdere for Palæstina UK (Storbritannien)

Projekt for menneskelig Værdighed (THDP)

Medicinstuderende for retfærdighed i Palæstina (MSJP)

Sygeplejersker mod Folkedrab

Kilder

<https://www.aljazeera.com/news/2024/10/15/our-neighbours-burned-alive-the-bombing-of-al-aqsa-martyrs-hospital>

<https://abcnews.go.com/International/hospitals-health-care-wor>

kers-attack-lebanon/story?id=114856783

<https://www.reuters.com/world/middle-east/un-inquiry-accuses-israel-crime-extermination-destruction-gaza-health-system-2024-10-10/>

<https://www.icjpalestine.com/2024/10/18/six-medical-aid-organizations-banned-from-gaza/>

<https://www.unicef.org/press-releases/statement-unicef-deputy-executive-director-humanitarian-action-and-supply-operations>

<https://abcnews.go.com/International/patients-trapped-northern-gaza-hospitals-idf-operations-continue/story?id=114986778>

Israel dræbte endnu en læge og skød mod en fødevarekonvoj: Mobiliser for at stoppe folkemord

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 6. januar 2025

Folkemordet skrider frem. Under nattens israelske bombardementer af Gaza blev Dr. Thabat Saleem dræbt i sit hjem i Nuseirat-flygtningelejren i Wadi Gaza. Den 30-årige læge er specialist i nyfødte og har det seneste år arbejdet frivilligt på al-Aqsa Martyrs Hospital.

I går beskød de israelske styrker en konvoj med fødevarehjælp, som var forhåndsgodkendt af COGAT, Israels overvågningsorgan for Gaza-hjælp. I dag sendte World Food Programs direktør, Cindy McCain, en X-besked, der viser et skudhul gennem døren på et WFP-køretøj. »Helt uacceptabelt«, skrev McCain. »En WFP-konvoj, tydeligt markeret og med 8 teammedlemmer, blev beskudt af israelske styrker nær Wadi Gaza på trods af forudgående tilladelser. Humanitære organisationer er ikke et mål. Vi skal have sikker adgang for at kunne fortsætte med at levere livreddende hjælp.«

De samlede tal, som Gazas sundhedsministerium offentliggjorde i dag, viser, at i alt 45.854 palæstinensere er blevet dræbt og 109.139 mennesker såret i Israels folkemord siden 7. oktober 2023.

Der kommer flere initiativer fra time til time i mobiliseringen for at stoppe dette folkemord, men der er brug for meget mere. Der er især krav om at beskytte og løslade Dr. Hassam Abu-Safiya, som er blevet taget til fange, fængslet og angiveligt tortureret siden den israelske ødelæggelse af Kamal Adwan-hospitalet den 27. december, hvor Dr. Safiya var direktør. Lørdag opfordrede Dr. Tedros Ghebreyesus, generaldirektør for Verdenssundhedsorganisationen, til øjeblikkelig løsladelse af Dr. Safiya. "Vi vil vedvarende opfordre Israel til at løslade ham. Vi gentager: Angreb på hospitaler og sundhedspersonale skal ophøre. Folk i Gaza har brug for adgang til sundhedspleje.« En talsmand for det tyske udenrigsministerium rapporterede i morges, at Tyskland opfordrer Israel til at give Internationalt Røde Kors adgang til Dr. Safiya.

Den internationale webbriefing i går, som Læger mod Folkekrab var vært for, får opmærksomhed og fremmer samarbejdet internationalt. For eksempel har Pressenza news offentliggjort sin egen [underskriftsindsamling] (<https://www.pressenza.com/2025/01/save-dr-hussam-abu-safia-before-he-dies-under-torture-in-israeli-prisons/>) for løsladelse

af Dr. Abu-Safiya med titlen »Save Dr. Hussam Abu-Safiya Before He Dies under Torture in Israeli Prisons« (Red Dr. Hussam Abu-Safiya, før han dør under tortur i israelske fængsler).

Schiller Instituttet cirkulerer sin erklæring fra 5. januar, »Det er på høje tid, at folkedrabet stopper!«

Til Schiller Instituttets »erklæring til støtte for kravet fra Doctors Against Genocide (DAG) om, at det igangværende folkemord i Gaza må stoppe øjeblikkeligt«, kommer den fortsatte cirkulation af Schiller Instituttets nødrapport fra den 24. november: »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«. Det 25 sider lange dokument giver mobiliseringen indhold til dialog og handling om prioriteter for fysisk økonomisk vækst for alle nationer og til udformning af den nye finansielle og sikkerhedsmæssige arkitektur for at tilvejebringe dette fremskridt.

I undersøgelsens afsnit med titlen »>Oase-planen« for Sydvestasien: En verdensprioritet« starter kortet og materialet med den enkle forudsætning: "Der er to klasser af infrastruktur, som er yderst nødvendige for Sydvestasien: For det første, nødhjælp af enhver art for at redde liv – brændstof, vand, mad, husly, lægehjælp. For det andet er der brug for en omfattende række projekter til langsigtet forsyning af vand, strøm, boliger, sundhedspleje, uddannelse og kulturcentre for at opbygge den økonomiske platform for agroindustri og alle relaterede aktiviteter til velstand. Desuden har Sydvestasien, der ligger ved skillevejen mellem Afrika, Asien og Europa, brug for moderne højhastighedstransport.... Opgaven er at opgradere ressourcegrundlaget og den produktive platform i alle henseender."

At forpligte sig til dette perspektiv om at opbygge det økonomiske fundament for alle nationale økonomier er det samme som at gribe ind for at stoppe folkedrabet.

Se på den produktionskapacitet, der lukkes ned i Vesten, eller som på anden måde går til spilde, og som i stedet bogstaveligt talt burde »arbejde på overtid« for at levere input til både akutte behov og langsigtede udviklingsprojekter i prioriterede områder, internationalt og hjemme. Landmænd i Frankrig tog i dag deres traktorer ud på motorvejene for at protestere mod regeringens og EU's politik, der ødelægger deres muligheder for at arbejde. Der er desperat brug for deres produktivitet og fødevareproduktion i den nuværende nødsituation med over 310 millioner mennesker verden over uden mad. For nogle uger siden demonstrerede stålarbejdere i USA for at protestere mod den forventede yderligere nedlukning af stålværkerne. Alligevel er der brug for deres produktion, ikke kun til at levere stål til hård infrastruktur og industri i projekter i udlandet, men også til at genopbygge den nedslidte nordamerikanske infrastrukturbase.

Perspektivet med gensidige fordele ved økonomiske samarbejdsforanstaltninger blev omtalt i dag i Afrika, hvor den kinesiske udenrigsminister Wang Yi mødtes med lederne af Namibia, den første af fire nationer, han vil besøge (Republikken Congo, Tchad og Nigeria) på det 35. årlige besøg af en kinesisk topembedsmand i januar. Wang mødtes med præsident Nangolo Mbumba og med den valgte præsident Netumbo Nandi-Ndaitwah i dag. Han sagde, som rapporteret 7. januar af *Global Times*, at »Kina er villig til at tilbyde så meget støtte som muligt til Namibias økonomiske udvikling, hjælpe Namibia med at omdanne sine ressourcefordele til udviklingsfordele og gavn for dets folk, og arbejde sammen om at fremme deres respektive moderniseringsprocesser.«

I Schiller Instituttets nøderklæring, »for the Genocide To Stop!« understreges det, at »vi aktivt må gøre det gode.« Helga Zepp-LaRouche, leder og grundlægger af Schiller Instituttet, sagde på Den Internationale Fredskoalitions møde den 3. januar, at med hensyn til at stoppe folkedrabet, »må vi absolut gå videre med dette, men ikke stoppe der. For tænk på

Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der er folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som lægger et helt nyt system på bordet. Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre dette, eller hvor vi vil se, at verden kan blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.«

Næste møde i Den Internationale Fredskoalition er den 10. januar 2025.

Foto: WHO's direktør Cindy McCains beskudte køretøj. Kredit: WFP X side

Schiller Instituttet: Det er på høje tid, at folkedrabet stopper!

af Dennis Small (EIRNS) – 5. januar 2025

Det haster med at få Schiller Instituttet til at tilslutte sig snesevis af organisationer og tusindvis af enkeltpersoner verden over, som støtter kravet fra Læger mod Folkekrig (DAG) om, at det igangværende folkekrig i Gaza skal stoppe øjeblikkeligt.

»De bevidste bombardementer af hospitaler, angrebene på sundhedspersonale og den systematiske ødelæggelse af lægehjælp må stoppes. Ikke endnu et barn skal lide, sulte, amputeres

eller miste livet på grund af dette igangværende folkemord,« hedder det i DAG's seneste påtrængende appel. »Vi er syge af folkedrab,« siger de.

Disse læger og sundhedsarbejdere repræsenterer den bedste humanistiske tradition fra den hippokratiske ed, som i forlængelse heraf foreskriver for *alle* moralske personer, der vil hjælpe med at helbrede den menneskelige tilstand, at vi ikke må »gøre skade eller uretfærdighed« – men også antyder, at vi aktivt skal gøre det gode. Mens det meste af verden står og ser på i rædsel, mens endnu et folkemord udfolder sig for øjnene af os; mens NATO-regeringerne fører os til randen af atomkrig; holder de, der rejser sig og hæver stemmen mod disse Nürnberg-forbrydelser, gnisten i alles menneskelighed i live – og det er en kraft, der, hvis den styrkes og uddannes, kan sprede sig og gøre uoverskueligt godt i verden.

Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, opfordrede den 3. januar alle organisationer og enkeltpersoner til at forene deres kræfter for at stoppe det igangværende folkemord, i bemærkninger til det 83. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition, som hun er initiativtager til:

“Jeg tror, at det er derfor, vi absolut skal gøre noget, men ikke stoppe her: For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der foregår folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som bringer et helt nyt system på banen. Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre det, eller hvor vi vil se, at verden kan blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.»

Schiller Instituttet tilbyder Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur « som et diskussionsoplæg til at fremme og uddybe denne proces.

Foto: Doctors Against Genocide Zoom-møde mod det igangværende

Den Internationale Fredskoalition: Professionelle må lede kampen mod folkedrab

Ikke korrekturlæst

3. januar 2025 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche åbnede i dag det 83. ugentlige møde i træk i Den Internationale Fredskoalition (IPC) med at forudsige opløsningen af den nuværende verdensorden i 2025, hvilket enten vil føre til verdenskrig eller et nyt paradigme. Hun advarede om, at den kommende præsident Trumps »America First«-dagsorden ikke løser problemet, fordi det kan føre til, at andre nationer følger trop og skaber mere konflikt. Vi har brug for et helt nyt paradigme, der sætter »den ene menneskehed« først.

Med en gennemgang af de nuværende konfliktzoner advarede Zepp-LaRouche om, at Ukraine ikke kan vinde i deres krig mod Rusland, selvom Vesten sender flere våben. De er ved at løbe tør for soldater. Ukrainerne er meget bevidste om, at de er blevet brugt som brikker i en stedfortræderkrig.

I Sydvestasien rapporterer Axios, at den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan diskuterede Irans atomprogram med præsident Biden, herunder muligheden for, at USA iværksætter et militært angreb på Iran. Zepp-LaRouche anbefalede videoen af den indiske historiker og journalist

Vijay Prashad, »The Genocide in Gaza EXPOSED the West's Moral Collapse«. Hun konkluderede med vigtigheden af 2025 som et jubilæumsår, en mulighed for at indlede et nyt paradigme. Hun bekræftede, at Vesten må stoppe konfrontationen mod det Globale Syd (som er blevet til den Globale Majoritet), og læste de ni nationer op, som blev BRIKS-partnernationaler pr. 1. januar.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), talte om kong Herodes' bibelske massakre på de uskyldige. Han sagde, at intet land, og slet ikke USA, længere kan hævde at være det »enestående land«, efter at 500.000 børn blev dræbt af sanktionerne i Irak, og udenrigsminister Madeleine Albright proklamerede, at det var »det værd«. Vi skal ikke kun »ikke gøre skade«, vi skal også gøre det gode, insisterede han og læste et digt af den britiske forfatter Michael Rosen, »Don't Mention the Children«, skrevet efter at Israel havde forbudt en radioudsendelse, der nævnte dræbte børn fra Gaza ved navn.

Dr. Nidal Jboor, medstifter af Doctors Against Genocide, sagde, at »en masseslagtning af børn har fundet sted i de sidste 15 måneder.« Vestmagternes medvirken til folkedrab vil få langsigtede konsekvenser, som vi alle må leve med. Israel hævder at udkæmpe en »krig«, men i krig bekæmper man hære, ikke skoler, hospitaler og klinikker. Jboor beskrev, hvordan Kamal Adwan-hospitalet blev brændt ned. Patienterne flygtede til et forladt hospital uden service. Hospitalets direktør, Dr. Hussam Abu Safiya, blev bortført og tortureret. Det israelske regime siger, at de ikke kan finde ham. Den amerikanske lægeforening og andre amerikanske medicinske institutioner har været tavse. »Vi råber dem op,« siger Jboor. »Mere end 20.000 børn er blevet slagtet af Israel.«

Dr. Mimi Syed, en akutlæge, der er født og uddannet i USA, er netop vendt tilbage fra Gaza, hvor hun arbejdede med akut behandling af voldsomt sårede børn. Hun stødte ikke på nogen militære operationer eller kombattanter på hospitalerne der.

Hun beskrev »scener med kaos og fortvivlelse ... en ulidelig virkelighed.«

Fernando Garzón, leder af Ecuadorian-Palestinian Union, diskuterede betydningen af, at pave Frans har annonceret et jubelår, og hvordan de internationale finansielle institutioner ikke kun er ansvarlige for gælden, men også for konflikter som den i Gaza. Ecuador afviste med succes en stor del af sin offentlige gæld i 2008 under præsident Rafael Correa efter at have gennemført en detaljeret undersøgelse, der beviste, at gælden var »odiøs og illegitim«, hvilket resulterede i Correas politiske forfølgelse. IMF's og Verdensbankens »betingelsespolitik« skabte en skammelig situation, hvor »ekstern gæld blev til evig gæld.« Garzón var viceminister i den ecuadorianske regering, da den udsendte sin historiske gældsundersøgelse. Ecuador er et lille land, men har givet en meget stor lektion til verden i dag.

Diskussion og initiativer

Dr. Karamah Hawash-Kuemmerle, medstifter af Doctors Against Genocide, sagde, at folk føler sig syge af folkedrab, ikke fordi vi er skrøbelige, men fordi det er en unaturlig ting. »Det, der sker i Gaza, overgår alt, hvad vi kan forestille os,« sagde hun. Vi er desorienterede og deprimerede, lider af kronisk træthed, søvnforstyrrelser og mange andre symptomer, fordi vi er vidner til folkedrab. Vi bør ære læger, der kæmper for menneskeliv, ikke »læger, der siger, at hvis du taler om folkedrab, bliver du fyret.« Som svar på et spørgsmål svarede hun: »Behandlingen af sygdom fra folkedrab er at organisere sig for at afslutte folkedrab.«

Josephine Guilbeau, som har været i den amerikanske hær i 17 år og har fire børn, og som har arbejdet som efterretningsanalytiker og i dag er kommunikationsdirektør for Eisenhower Media Network, tog for nylig ordet i fuld uniform foran House Committee on Veterans' Affairs. »Som amerikaner vil jeg anerkende den smertefulde sandhed«, at USA har været

medskyldig i folkemordet i Gaza, og «jeg er forpligtet til at holde min regering ansvarlig.» En anden gruppe, Taxpayers Against Genocide, lagde sag an mod Kongressen og beskyldte den for at hjælpe med at bevæbne det israelske militær i strid med »international og føderal lovgivning, der forbyder medvirken til folkedrab.« Guilbeau tilføjede, at vi har brug for, at universiteterne skaber platforme til at acceptere studerende, der står til at blive bortvist på grund af deres offentlige modstand mod folkedrab.

Zepp-LaRouche beklagede, at selv om man i hendes hjemland Tyskland for 80 år siden forpligtede sig til »aldrig mere« at tolerere folkedrab, så risikerer tyskerne nu at blive arresteret og fængslet for overhovedet at tale om det igangværende folkedrab i Gaza. »Jeg lover, at vi vil bruge disse hjerteskrænkende historier til at mobilisere modstand mod dette folkedrab.«

IPC's ordstyrer Dennis Speed sagde, at mange mennesker »bekvemt glemmer Aaron Bushnell«, en aktiv amerikansk soldat, der brændte sig selv i protest mod USA's medvirken til folkedrabet. Bushnell sagde: »Mange af os kan godt lide at spørge os selv: 'Hvad ville jeg gøre, hvis jeg levede under slaveriet? Eller under Jim Crow i Sydstaterne? Eller under apartheid? Hvad ville jeg gøre, hvis mit land begik folkedrab? Svaret er, at du gør det. Lige nu.«

John Steinbach, medstifter af Hiroshima-Nagasaki Peace Committee, sagde, at det officielle dødstal i Gaza på 46.000 kun tæller de mennesker, der er blevet identificeret. Et konservativt skøn fra seks måneder siden, foretaget af det britiske lægetidsskrift *The Lancet*, giver et faktisk dødstal på 186.000. Det er en fejltagelse at se Israel som en, der »påvirker den amerikanske regering«: Israel, ledet af Meir Kahanes tilhængere, gennemfører den amerikanske regerings politik.

Dr. James Cobey, en berømt ortopædkirurg, der har gjort

tjeneste i Gaza mange gange, havde for 30 år siden ført kampagne for at forbyde landminer og fået støtte fra American Medical Association, sagde, at vi er nødt til at få AMA til at modsætte sig det nuværende folkemord.

IPC's ordstyrer Dennis Small bemærkede, at den hippokratiske ed ikke er opfyldt ved blot at afvise at gøre skade; man skal aktivt gøre det gode – ligesom det ikke er nok at afvise gælden. Det skal følges op af udstedelse af produktiv kredit til reel vækst og udryddelse af fattigdom. Dr. Jboor var enig og beklagede det medicinske samfunds tavshed. Han sagde, at hans organisation forsøger at kopiere studenterbevægelsens indsats på universiteter i hele USA.

Zepp-LaRouche sluttede af med at sige, at mange tyskere for 80 år siden kunne hævde, at de ikke kendte til de grusomheder, som deres regering udførte. Mennesker, der lever i dag, med allestedsnærværende mediedækning af det igangværende folkemord, har ingen sådan undskyldning. »Vi kan skamme os over de mennesker i dag, som nu ved det og lader som om, de ikke ved det.« [eir]

Gør en ende på systemet med folkemord i 2025

Ikke korrekturlæst

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 04. januar 2025

På et møde i FN's Sikkerhedsråd om situationen i Gaza fredag den 3. januar sagde Dr. Tanya Haj-Hassan, læge ved Medical Aid for Palestinians, om sundhedspersonalet i Gaza: »De fortæller os, at de er skydeskiver, fordi de er sundhedspersonale – at

det at bære kittel og hvid kittel er som at bære en skydeskive på ryggen. Jeg havde aldrig troet, at international lov eller menneskerettighedsinstitutioner ville tillade, at 2 millioner mennesker blev låst inde i et bur og systematisk massakreret.... Jeg taler til jer i dag i vantro over, at alle vores gentagne, førstehånds og fuldstændig fordømmende vidnesbyrd stadig ikke har bevæget verden til meningsfuld handling.«

Den samme pointe blev fremsat på et møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC) den 3. januar af Dr. Nidal Jboor, som sagde, at hans organisation, Doctors Against Genocide, var den første til at kalde det, der sker i Gaza, for et folkemord – et medicinsk folkemord – og at hvis amerikanske borgere ikke holder op med at tolerere masseslagtingen af børn i deres navn, et forræderi mod selve USA, sætter vi selve USA's skæbne på spil.

Skæbnen for børnelægen og lederen af Kamal Adwan-hospitalet i det nordlige Gaza, Dr. Hussam Abu Safiya, som nægtede at forlade sine patienter, da den israelske hær evakuerede og ødelagde hans hospital, er foruroligende usikker. Abu Safiya bliver stemplet som terrorist af den israelske regering, og han er fortsat i israelsk varetægt med stor sandsynlighed for at blive tortureret og måske lide samme skæbne som mange andre palæstinensiske fanger, der er blevet »væk«.

Og hvad er skæbnen for den person, der ignorerer, tolererer og derfor er medskyldig i en sådan unaturlig tilstand blandt mennesker?

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, har opfordret alle sansende mennesker til ikke at lukke øjnene for, hvad disse læger har rapporteret – men til at handle for at tvinge det til at stoppe.

På IPC-mødet den 3. januar placerede hun folkedrabet i Gaza i en bredere strategisk sammenhæng: »Jeg tror, at det er derfor,

vi absolut skal gøre noget ved det, men ikke stoppe der: For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der er folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som lægger et helt nyt system på bordet. Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre det, eller hvor vi vil se, at verden måske ender med at blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.«

Schiller Instituttet vil udsende en erklæring om dette emne i løbet af de næste 24 timer. Par det med brevet fra Læger mod folkedrab, »Ikke endnu et barn, ikke endnu et hospital«, som opfordrer sundhedspersonale og ledere til at udstede erklæringer mod angrebene på sundhedsvæsenet og børn i Gaza og mobilisere.

Det er ikke tid til at lade som om, at vi kan fortsætte med at gøre, som vi plejer; ikke alene har tusindvis af uskyldige mennesker brutalt mistet livet, men hvis vi ikke reagerer for at stoppe en sådan rædsel, der finder sted ved højlys dag for øjnene af verden, er vi også døde, selv om vores kroppe måske fortsætter med at leve.

Folkemordet i Gaza er blot den tydeligste og mest åbenlyse manifestation af det igangværende kollaps af en meget farlig imperialistisk verdensorden. I sin introduktion til IPC-mødet sagde Zepp-LaRouche: »[V]i er ved at nå et beslutningspunkt, hvor der i dette år, som lige er startet for et par dage siden, efter al sandsynlighed vil komme et brudpunkt. Enten en frygtelig katastrofe i form af, at en af de to regionale krigskriser kan udvikle sig til en global krig – den fare er meget reel; men det kan også være, at et nyt paradigme opstår, og at vores mobilisering lykkes med at katapultere menneskeheden ind i en mere human måde at forholde sig til hinanden på blandt verdens nationer. Begge muligheder er meget tæt på.«

Sandheden i hendes udsagn kan ses i den seneste udvikling.

Nytårsdag skete der to voldelige hændelser i USA, i New Orleans og Las Vegas, som en ekspert korrekt identificerede som konsekvensen af årtiers imperialistisk og moralsk uforsvarlig krigsførelse – volden vender hjem til USA. Industrien i USA og Europa, især Tyskland, er i frit fald; i en rapport fra *Handelsblatt* Research Institute fra 1. januar hedder det, at »den tyske økonomi befinder sig midt i den største krise i efterkrigstiden.« Den afgående Biden-administration ser ud til at gøre alt for at skabe et krigsscenario for den kommende præsident Trump, når den åbner sluserne for nyt våbensalg og donationer til Israel og Ukraine.

På den anden side stræber langt de fleste nationer i verden efter udvikling og frihed fra kolonialismens vilkår. Ni nationer blev officielt partnere i BRIKS den 1. januar, et partnerskab, som en leder i Global Times påpeger, »undgår nulsumsspil mellem stormagter og tilbyder et mere inkluderende paradigme for internationale relationer. Det er denne inklusivitet, der har fået mange lande fra det Globale Syd til at skynde sig at ansøge om medlemskab af BRIKS-familien. ... Gennem BRIKS-plattformen kan det Globale Syd frigøre sig fra det traditionelle geopolitiske pres om at »vælge side« og stræbe efter større selvstændighed i en multipolær verden.

Folk i Vesten har et valg at træffe: Skal vi vedvarende udholde strabadserne ved den imperiale verdensordens sammenbrud og »bære de sygdomme, vi har«, endda til atomar udslettelse? Eller skal vi droppe systemet og tilslutte os det nye paradigme?

Det ville være så nemt for USA at holde op med at opføre sig som verdens hersker og i stedet samarbejde med andre nationer om udvikling. »Jeg synes, det er en lovende situation,« bemærkede Helga Zepp-LaRouche til IPC-mødet. »Jeg tror, at hvis vi kan overbevise Vesten, de europæiske lande og USA, om, at de bør og skal stoppe konfrontationen med det Globale Syd, som er blevet til den Globale Majoritet, og samarbejde i et

nyt paradigme og genopbygge de krigshærgede regioner, så er det den eneste måde, vi virkelig kan sikre freden på. Vi opfordrer alle mennesker i verden til at gå sammen med os om at gøre år 2025 til året for en sådan forandring.«

Schiller Instituttets rapport »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War« giver en køreplan for at gøre netop det.

Foto: Tanya Haj Hassan (på skærmen), læge ved Medical Aid for Palestinians (MAP), taler til Sikkerhedsrådets møde om situationen i Mellemøsten, herunder det palæstinensiske spørgsmål. FN Foto: Loey Felipe

**Ikke endnu et barn, ikke
endnu et hospital.**

**Den Internationale
Fredskoalitions møde #83,
fredag den 3. januar 2025**

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [SSU]

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 83. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small og Dennis Speed, som vil være ordstyrere sammen med mig. Vi oprettede dette forum for 83 uger siden for at forene fredsbevægelsen i hele verden, der

som sagt har været meget dysfunktionel. Der har været en masse infiltration fra fjender mod fred for at gøre den dysfunktionel. Så vi ønskede at skabe denne mulighed for folk fra venstrefløj, højrefløj, alt derimellem, fra alle nationer; hvis du er for ægte fred, så er du velkommen her. Vi ønsker at koordinere vores aktiviteter rundt om i verden for at få den størst mulige effekt.

Så vi ved, at dette er en meget vigtig mission og et meget vigtigt mål, og ikke det nemmeste at gøre, men det vigtigste at gøre lige nu; især når vi står over for en atomar verdenskrig og et forfærdeligt folkemord, der udfolder sig i Gaza. Vi har samlet en række paneldeltagere, som i dag er meget specielle. Vi har Doctors Against Genocide, mange læger, der har været i Gaza, som vil slutte sig til os i dag og diskutere deres aktiviteter; men også et generelt overblik over, hvad der sker i verden politisk med hensyn til den politiske situation og krigssituationen.

Til at starte os i dag har vi Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at sætte os i gang. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen, lad mig byde jer alle sammen velkommen. Jeg tror, at de fleste mennesker i verden er klar over, at vi er ved at nå et beslutningspunkt, hvor der i dette år, som lige er startet for et par dage siden, efter al sandsynlighed vil komme et brudpunkt. Enten en frygtelig katastrofe i form af, at en af de to regionale krigskriser kan udvikle sig til en global krig – den fare er meget reel; men det kan også være, at der opstår et nyt paradigme, og at vores mobilisering lykkes med at katapultere menneskeheden ind i en mere human måde at forholde sig til hinanden på blandt verdens nationer. Begge muligheder er meget tæt på.

Jeg tror, at vi i 2025 helt sikkert vil opleve en opløsning af den globale orden, som den har eksisteret, især i de sidste 40

år, og det er den opfattelse, som Fyodor Lukyanov, der er chefredaktør for den russiske publikation {Global Affairs}, har. Jeg rapporterer det her, fordi jeg synes, det er en interessant vinkel at se verden fra. Han siger, at den periode, der startede for 40 år siden, da Gorbatsjov blev generalsekretær for Sovjetunionens Kommunistiske Parti, blev kombineret med Ruslands ønske om at åbne sig mod Vesten og blive en del af det. Og hele den periode er nu slut, og jeg tror, at det for mange opmærksomme iagttagere allerede stod klart, at der var sket et strategisk skift, da det historiske møde fandt sted mellem præsident Xi Jinping og præsident Putin den 4. februar 2022, hvor de indgik et dybt partnerskab mellem Rusland og Kina. Det, vi har set siden, er en acceleration af antallet af lande, der er blevet medlem af BRIKS, og som er i gang med at skabe et nyt økonomisk system. Desværre betragtes dette af nogle i Vesten som endnu en grund til at fremskynde krigshandlingerne.

Det er klart, at når præsident Trump snart er præsident i Det Hvide Hus, og han har proklameret »America First«, så løser det ikke problemet i sig selv. Måske for nogle mennesker i det republikanske parti, men helt sikkert ikke på verdensplan, for hvis alle vedtager sloganet »Mit land først, mig først«, så efterlader det stadig verdensordenen i uorden med mange multipolære, men geopolitisk modstridende nationer. Og det kan ikke være det, der skal opnås, men vi er nødt til at tale om et helt nyt paradigme, som sætter menneskeheden først.

Hvis man ser på de to regionale kriser – for det første har den russiske udenrigsefterretningstjeneste, SVR, netop udsendt en erklæring om, at de vestlige eliter har konkluderet, at den ukrainske militæroperation meget snart vil kollapse. At endda selvom Vesten sender mange flere raffinerede våben, vil det ikke være nok til at holde frontlinjen oppe; af den simple grund, at Ukraine er ved at løbe tør for uddannede, dygtige soldater. Det faktum, at de for nylig har sænket mobiliseringsalderen til kun 18 år, har ført til en situation,

hvor mange mennesker deserterer med deres familier, og nabolandene forventer nye bølger af flygtninge. Alle ser nu en sådan mobilisering som en enkeltbillet til frontlinjen, hvorfra man ikke vender tilbage.

Det er meget tydeligt, at ukrainerne sandsynligvis allerede er meget bevidste om, at de er blevet brugt som en brik i en stedfortræderkrig, hvor deres skæbne ikke betyder noget. Der er også klare meldinger om, at Vesten er klar over, at denne krise er eksistentiel for Rusland, og at de derfor under ingen omstændigheder vil give sig. Nogle kilder rapporterer endda, at når de bliver spurgt: »Er du klar over, at dette kan føre til brug af atomvåben?« De siger: »Ja, selvfølgelig. Det har vi taget højde for.«

I mellemtiden har BlackRock og andre som Cargill og andre lignende virksomheder opkøbt store mængder frugtbar ukrainsk jord, og det er bestemt ikke en lykkelig situation under de nuværende omstændigheder for Ukraine. Den situation har stadig potentiale til at komme helt ud af kontrol. Vi befinder os i en rundkørsel, for det er meget sandsynligt, at når Trump kommer til, vil han forsøge at opnå en aftale om Ukraine-krisen. Men det efterlader lidt mindre end tre uger, hvor der kan ske en masse ting.

Den anden regionale krise, som har potentiale til at føre til en endda større atomkrig, er naturligvis Sydvestasien. Richard Nephew, som er seniorforsker ved Columbia University, har lige skrevet en artikel i Foreign Affairs, hvor han siger, at han mener, at Iran bør forhandle med USA eller få deres atomanlæg bombet. Og hvis Iran ikke går med til at forhandle om disse atomanlæg, vil USA ikke have andet valg end at tage den militære løsning i brug. Nu rapporterer Axios, at Jake Sullivan tilsyneladende allerede for flere uger siden skulle have diskuteret med præsident Biden, hvad der skulle gøres ved de iranske atomanlæg. Topmedarbejderne skulle have rapporteret om to tendenser. På den ene side en acceleration af det iranske atomprogram, som Iran forsøger at fremskynde; det er

ikke bekræftet, men det er, hvad der står i denne artikel. Og på den anden side en svækkelse af Iran på grund af Syriens kollaps, angrebene på Hizbollah og angrebene på Yemen. Og derfor ville muligheden være der, fordi Iran er svækket.

Det forlyder også, at de seneste forsøg på at forhandle om en våbenhvile endnu en gang ikke fører til noget, fordi Netanyahu – som han har gjort mange gange tidligere – bare har ændret reglerne og gjort det sværere. Så der er ingen våbenhvile i sigte, mens den absolut brutale krig mod hospitalerne i Gaza fortsætter ufortrødent og fuldstændig ignorerer WHO's opfordringer til at stoppe dette.

Jeg har ikke haft tid til at forberede dette godt, men jeg vil foreslå, at alle læser eller lytter til en video af en indisk forfatter, Vijay Prashad, som efter min mening giver en ekstremt præcis rapport om, hvad effekten vil være af Vestens ligegyldighed over for dette folkemord. At det allerede har ødelagt det kollektive Vestens omdømme fuldstændigt, og at det har strategiske konsekvenser, hvilket jeg har sagt i lang tid. Nogle mennesker i Vesten synes måske, at denne kommentar er radikal, men jeg er helt sikker på, at det er den generelle tendens i det Globale Syd, og det bør folk i Vesten tage hensyn til.

Lad mig slutte med en mere positiv bemærkning, og det er, at pave Frans har valgt juletiden til at annoncere, at år 2025 også er et jubelår i kirkens tradition, som hvert 25. år har et år, hvor al gæld skal eftergives. Det er en gammel tradition, og paven argumenterer helt følelsesmæssigt for, at ingen person, ingen familie, ingen nation skal knuses under byrden af afskyelig gæld. Kardinal Zenari, som har været Vatikanets nuntius i Damaskus siden 2008, har også udsendt en påtrængende opfordring til verden om ikke at holde fast i sanktioner af hvilken som helst grund, men i lyset af den syriske befolknings helt afgrundsdybe situation at komme i gang og starte genopbygningen for alvor ved at henvise til pave Paul VI's ord om, at det nye navn for fred er udvikling.

Det har været Schiller Instituttets slogan i mange, mange år.

Så jeg synes, det er en lovende situation, og vi vil gerne sige, at vi annoncerer en kampagne fra Schiller Instituttet for at bruge dette jubilæumsår til at vække kirkeledernes samvittighed, ikke kun den katolske kirkes, men alle religiøse ledere i verden, til at handle sammen, så folkemord straks må stoppes, og et nyt paradigme må sættes på verdens dagsorden. Som sagt ændrer verden sig meget hurtigt, og lad mig derfor lige læse navnene op på de lande, som netop er blevet medlem af BRIKS – 13 nye lande: Hviderusland, Bolivia, Cuba, Indonesien, Kasakhstan, Malaysia, Thailand, Uganda og Usbekistan, som pr. 1. januar nu også er officielle BRIKS-medlemmer. Og mange flere står i kø. Så jeg tror, at hvis vi kan overbevise Vesten, de europæiske lande og USA om, at de bør og skal stoppe konfrontationen med det Globale Syd, som er blevet den Globale Majoritet, og samarbejde om et nyt paradigme og genopbygge de krigshærgede regioner, så er det den eneste måde, vi virkelig kan sikre freden på. Vi opfordrer alle mennesker i verden til at gå sammen med os om at gøre år 2025 til året for en sådan forandring.

Bemærkninger under diskussionen som svar til Læger mod folkedrab og Josephine Gilbo, tidligere U.S. Army All Source Intel-analytiker:

Som tysker må jeg sige, at der gik meget igennem mit hoved, for for 80 år siden var der en forpligtelse i Tyskland, som sagde »Aldrig mere«. Jeg tror, at jeg vil forpligte mig til at bryde igennem denne utrolige ligegyldighed, som er blevet indført i Tyskland, hvor man ikke engang må nævne ordet »folkedrab«. Hvis man siger, at amerikanerne eller de amerikanske institutioner er medskyldige, kan jeg desværre – desværre – ikke tale tyskerne fri for den samme anklage. Derfor kan jeg kun give det absolutte løfte, at vi fra IPC og Schiller Instituttet vil bruge disse hjerteskræende historier, som alle I vidner fra Gaza fortalte os, til at sikre, at hver eneste læge, hvert eneste hospital, hver eneste advokat, hver

eneste diplomat, alle vi kan mobilisere, at vi virkelig bruger det vidnesbyrd, I lige har givet, og sørger for, at vi skaber en bevægelse på verdensplan, der er stærk nok til at stoppe dette på kort sigt. Et umiddelbart fokus er naturligvis det kommende Trump-team, og vi vil absolut forsøge at hjælpe, hvor vi kan, med at få det til at ske.

Afsluttende bemærkninger:

Det eneste, jeg kan tilføje, er, at når jeg tænker på diskussionen, så skete der noget i Tyskland under nationalsocialismen, som måske var lige så slemt; det er svært at sammenligne. Men forskellen var, at folk med en vis ret kunne hævde, at de ikke vidste det. Måske vidste nogle det, men langt størstedelen af befolkningen vidste det ikke. Jeg tror ikke, man kan sige det samme i dag, for ud over det, der blev sagt her, har mange af grusomhederne været vist på tv, så folk kunne se det hjemme i stuerne. Og med det vidnesbyrd, vi hørte i dag, tror jeg absolut, at vi kan sørge for, at denne opfattelse af ikke at vide, hvad der blev nævnt – som jeg ved stadig er tilfældet, fordi nogle mennesker bare ikke vil se det, og derfor lukker de øjnene. Men jeg tror, at vi nu har ammunitionen til at ændre det. Så jeg vil bare tilføje til de mange tiltag, der blev foreslået, at vi virkelig bør henvende os til alle podcastere, alle de mennesker, der driver platforme på alternative medier – på YouTube, sociale medier, alle mulige kanaler – at vi virkelig beder dem om også at præsentere og sende dette.

På den måde kunne vi meget hurtigt skabe et internationalt publikum, som ikke længere kan overses af de såkaldte mainstream-medier. Jeg tror, at hvis vi gør det på en koordineret måde, kan vi udskamme de mennesker, som nu ved det, men som lader som om, de ikke ved det, og siger, at de er de gode, og at enhver, der bringer det på bane, er antisemit, og dermed skifte side af skammen. Jeg tror, det er derfor, vi er nødt til at gøre noget ved det, men ikke stoppe der: For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der er folkedrab,

og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som lægger et helt nyt system på bordet.

Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre det, eller hvor vi vil se, at verden kan blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.

Frihed fra belastende gæld, frihed til at vokse: Den naturlige lovs moralske autoritet

Ikke korrekturlæst

af Jason Ross (EIRNS) – 02. januar 2025

I sit årlige Angelus-nytårsbudskab opfordrede pave Frans de rige lande til at lette de fattigste landes gældsbyrde. »Den første til at eftergive gæld er Gud, som vi altid beder ham om, når vi beder Fadervor...« sagde han. »Og jubilæet beder os om at udmønte denne tilgivelse på et socialt plan, så ingen person, ingen familie, ingen befolkning bliver knust af gæld.«

Pavens udsending i Damaskus kom med en lignende opfordring i forbindelse med den syriske genopbygning. »Det internationale samfund reagerer forsigtigt på de fine løfter fra Syrien; men hvis det betyder, at det vil vente endda længere med at yde støtte og ophæve sanktioner, så siger jeg nej!« sagde kardinal Zenari. ”Jeg har en vigtig anmodning til det

internationale samfund: Kom i gang med at arbejde i Syrien! Dette er en meget, meget skrøbelig fred for Syrien, et meget skrøbeligt øjeblik.”

Hvordan kan »et Syrien, der er ødelagt, med en kollapsende økonomi, med beskadiget infrastruktur, hvor halvdelen af hospitalerne ikke fungerer, med ødelagte skoler, hvor folk sulter, uden elektricitet«, finde fred? »Hvis vi vil have fred i Syrien, er vi nødt til at sikre udvikling! *Det nye navn for fred er udvikling*, for at hjælpe Syrien med at stå på egne ben og gå.« (Understregning tilføjet.)

Der er påtrængende behov for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden, et jubilæum for at befri de fattige fra knusende afskyelig gæld og for at sætte alle fri til at udvikle sig og vokse. Det betyder, at der skal gøres op med den grønne ideologis tyranni, som blokerer for udvikling, forkorter levetiden, gør elektricitet upålidelig og ubetalelig og fremmer en kultur, hvor den smukke menneskeart betragtes som en vederstyggelighed, en usund afvigelse i den i øvrigt ideelle natur. Det betyder at befri verden fra forsøget på tyranni fra en angloamerikansk elite, der er opsat på at opretholde en hegemonisk unipolær verden – en umulig opgave, men en opgave, der kan sænke hele planeten, når den kuldsejler.

På den måde gør USA nar af det råd, som John Quincy Adams gav for to århundreder siden:

»Hvor som helst frihedens og uafhængighedens fane er blevet eller vil blive udfoldet, der vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være,« sagde udenrigsminister Adams til kongressen i 1821. »*Men hun tager ikke til udlandet for at finde monstre, som hun kan ødelægge.*« USA er »den, der ønsker frihed og uafhængighed for alle,« sagde han, men »*hun ved godt, at hvis hun en gang melder sig under andre faner end sine egne ... vil hun involvere sig ... i alle de krige om interesser og intriger, om individuel griskhed, misundelse og*

ambition, som antager frihedens farver og tilraner sig dens standard.» (Understregning tilføjet.)

Kan USA vende tilbage til hans vision? »Amerikas ære er ikke herredømme, men frihed. Hendes march er sindets march. Hun har et spyd og et skjold, men mottoet på hendes skjold er: Frihed, uafhængighed, fred. Dette har været hendes erklæring.«

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche skriver i sit værk fra 2002 »Fortsæt den amerikanske revolution!« :

Dette naturretlige princip betyder, at ingen regering har moralsk autoritet til at regere, medmindre den er effektivt forpligtet til at fremme den generelle velfærd for hele sin befolkning og denne befolknings efterkommere. Ingen regering har moralsk autoritet til at lede andre nationer, medmindre den er lige så nidkært optaget af den generelle velfærd i nationernes samfund som af sin egen. Denne regeringskvalitet, det generelle velfærdsprincip, som blev vedtaget som den grundlæggende forfatningslov i USA i præamblen til den føderale forfatning, definerer den eneste moralske regeringsform. Det er en styreform, som har afvist vederstyggeligheder som Romerriget; hvorimod nutidens amerikanske utopister, som Zbigniew Brzezinski og Samuel P. Huntington, baserer deres perverterede model for soldat og stat på deres hensigt om at etablere en styreform med dyr, der regerer over jaget eller opdrættet menneskekvæg.

Vi er ikke dyr, vi er ikke kvæg. Tiden er inde til, at menneskeheden forlader sin ungdom.

Deltag i diskussionen om jubilæet for den afskyelige gæld og vejen til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i Den Internationale Fredskoalitions drøftelser.

Foto: Vatikanstaten. Pave Frans har erklæret 2025 for et jubelår. CC/Alex Proimos

Retfærdighed og Jubelåret

af Dennis Speed (EIRNS) – 2. januar 2025

Under nytårsdagens dialog, »2025: Atomar undergang eller nyt paradigme«, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche holdt med et tysk publikum, fik hun selskab af Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs). Mod slutningen af denne brede diskussion, under en drøftelse af nomineringen af Tulsi Gabbard som den potentielle Trump-administrations direktør for den nationale efterretningstjeneste, blev spørgsmålet om en påtrængende afsløring af den stadig undertrykte sandhed om sager lige fra mordet på præsident John F. Kennedy og præsidentkandidat Robert Kennedy til de virkelige agenter bag ødelæggelsen af Nord Stream 2-rørledningen diskuteret.

En deltager spurgte: »Kan frifindelsen af Lyndon LaRouche bringe krigstrommerne til tavshed?« For dem, der ikke ved det, har økonomen, statsmanden og den ottedobbelte amerikanske præsidentkandidat Lyndon H. LaRouche fra årene før sin første valgkampagne i 1976 til sin død i 2019 været mål for et ulovligt og kriminelt angreb fra flere agenturer i den britiske og amerikanske regering. Dette blev intensiveret efter hans vellykkede organisering af den politik, som præsident Ronald Reagan bekendtgjorde den 23. marts 1983 som det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), formuleret for, med den tidligere præsident Reagans ord, at »gøre atomvåben impotente og forældede.«

LaRouche blev i sidste ende fængslet for denne politik gennem juridisk »lynjustits«, som USA's tidligere justitsminister Ramsey Clark i et brev den 26. april 1995 til daværende

justitsminister Janet Reno karakteriserede som »en bredere vifte af bevidst og systematisk embeds- og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og leder, end nogen anden føderal retsforfølgelse i min tid eller så vidt jeg har kendskab til.« På trods af at, som Clark sagde: »Tre domstole har nu fordømt ministeriets adfærd i denne retsforfølgelseskampagne. Resultatet har været et tragisk justitsmord, som på nuværende tidspunkt kun kan rettes op ved en objektiv gennemgang og modig handling fra Justitsministeriets side,« skete der aldrig en sådan korrigerende handling. Det var denne lynjustits mod LaRouche, der gik forud for Russiagate, og som efter LaRouche-sagen er den største løgn i USA's historie – en løgn, der endnu kan kaste verden ud i atomkrig. Dette bør afsløres for det amerikanske folk.

At sætte samvittighedsfanger fri og sætte sindet fri hos de borgere i den transatlantiske verden, der er fængslet af løgnene fra det, Winston Churchill kaldte »sindets imperium«, er den nødvendige opfattelse af retfærdighed, der må gennemsyre ideen om jubilæumsåret. Vi er netop trådt ind i det i dag, og det er ikke for tidligt. Efter at pave Frans havde åbnet det kristne jubelår 2025 med det traditionelle »bank på døren« i Peterskirken i Rom før jubelåret – som et symbol på »at gå gennem kristendommens dør til en »ny tid« – besøgte han tre andre basilikaer og derefter kapellet i Roms Rebibbia New Complex-fængsel, hvor han også åbnede døren og »inviterede alle fanger til at se på fremtiden med håb og en fornyet følelse af tillid«. Det er aldrig sket før i ceremoniens hundredårige historie.

Pavens seneste udtalelser er blevet udsat for særlig hård kritik fra Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations: »Vi værdsætter og deler Deres bekymring for uskyldige civiles lidelser og Deres ønske om at sprede fred og medfølelse i hele verden. Men udtalelser De har fremsat, som: 'I går blev børn bombet. Det er grusomhed, det er ikke krig',

tjener kun til at fordreje Israels legitime militære kampagne og give næring til antisemitisme og uretfærdige angreb på den jødiske stat.« Men paven havde blot sagt sandheden. »Og med smerte tænker jeg på Gaza, på så megen grusomhed, på børnene, der bliver beskudt med maskingeværer, på bombardementerne af skoler og hospitaler. Hvilken grusomhed!« sagde Frans ved sin søndagsmesse den 22. december.

For dem, der vil forstå den sande mening med jubilæet – ligesom med den sande mening, ja, med julen – anbefales Beethovens opera *Fidelio*, især i disse første dage af det, der skal være et nyt år for menneskeheden. Med ordene fra operaens fælles helt, den politiske fange Florestan, i hans store arie; »Jeg vovede at sige sandheden, og lænker var min belønning ... Jeg led med glæde al smerte/ endda hvis det betød en elendig afslutning på min vej. Villigt bærer jeg mine pinsler ... jeg har gjort min pligt.«

Uretfærdig fængsling, eller truslen om det, hvad enten det er for at forhindre læger og medicinsk personale i at redde liv i Gaza; eller for at forhindre samvittighedsfulde mænd og kvinder i forskellige nationer i at tænke, sige, skrive og handle på det, de tror på; eller for at forhindre kandidater som Lyndon LaRouche, den mest vedholdende præsidentkandidat i amerikansk historie, i at ændre USA's retning, kan besejres, kan omstødes af den sande opfattelse af jubilæet. I den hebraiske tradition med sabbatår, hvor hvert syvende år efterfølges af jubelår, er jubelåret det 50. år i slutningen af syv gange syv cyklusser. Slaver og fanger skulle sættes fri, jord skulle gives tilbage, og gæld skulle eftergives.

Jubelåret fandtes også i lovene fra Solon af Athen, en af Grækenlands største digtere, som i 595 f.v.t., foruden ovenstående, erklærede, at

»Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning bringer borgerlig uro,

Men en god bringer orden og sammenhæng,

Når den lægger lænker om forkerte handlinger.

Den udjævner det ujævne; den kontrollerer grådighed, dæmper hybris,

Og visner frugterne af hensynsløse impulser.

Den retter op på skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante handlinger, standser oprørske handlinger,

Og gør en ende på galden fra alvorlige stridigheder. Og således under den,

bliver alt for menneskeheden helt og klogt.«

Solon mente hverken mere eller mindre end retfærdighed. »Jeg har givet folket den ære, som er tilstrækkelig, uden at tage eller give dem mere.□For dem, der havde magt og var rige, var det vigtigt for mig, at de ikke led overlast. Således stod jeg og holdt mit stærke skjold over begge, og jeg tillod ikke nogen af siderne at sejre over retfærdigheden.«

I vores nuværende tilfælde vil det kræve, hvad Helga Zepp-LaRouche har kaldt en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvis et jubilæum virkelig skal sejre. Det er en kompleks, men fuldt forståelig idé. Det kræver mere end slogans om at »omfordele rigdom« eller »slippe af med den store regering«. Et eksempel: Som Alexander Hamilton insisterede på, må staten ikke vilkårligt afvise statsgæld, og det gælder endog, hvis gælden er uretfærdigt pålagt. Derfor insisterede Hamilton på, at de tidligere kolonier, som udgjorde det nye USA, ikke kunne bruge den undskyldning, at de ikke længere var kolonier, til at slippe for deres gæld. Den nye nation overtog gælden. Der var således en ny, suveræn, national og ikke-imperialistisk arkitektur, som var uafhængig af det Britiske Imperium.

Men hvad skal der så gøres ved den absurde og ubetalelige

gæld, som City of Londons »Casino Royale« nu har pålagt nationerne i den Globale Majoritet? En ny finansiel arkitektur for alle verdens nationer, baseret på reel fysisk økonomisk produktion, må erstatte den gamle, bedrageriske arkitektur. Billiarder af dollars i derivatgæld må afvises af systemet som helhed. Den kan ikke betales. Den skal ikke betales, ellers ville menneskeheden ophøre med at eksistere. Derfor må vi af hensyn til vores fælles sikkerhed og gavn udråbe jubelåret.

Dette er studiet – ikke studiet af krig – som verden må gå ind i. Ukraine, Sydvestasien, de mange NATO-orkestrerede befolkningskrige i Afrika og andre steder må stoppe, og en ny Westfalsk Fred må træde i kraft. Det ville være et sandt nytår for menneskeheden, en menneskehed, som ville have vist, at den har den moralske egnethed til at overleve. Det er et jubelår.

Foto: Solon of Athens. Credit: Library of Congress

Læger mod folkedrab nød-livestream: 'Dette er folkedrab'

Ikke korrekturlæst

Gretchen Small og Stewart Battle

30. december 2024 .

Søndag den 29. december afholdt Læger mod folkedrab et akut arrangement på nettet for at mobilisere nationale og internationale kræfter til at stoppe Israels folkedrab på

befolkningen i Gaza. Lægerne, menneskerettighedsforkæmperne, de juridiske eksperter og arrangørerne fremlagde en sønderlemmende dokumentation for, at Israel fører en bevidst politik, der er rettet mod hospitaler og sundhedspersonale som en del af folkedrabet. Arrangementets umiddelbare fokus var den grusomhed, der netop havde fundet sted to dage før, da de israelske forsvarsstyrker lukkede og ødelagde Kamal Adwan-hospitalet – det sidste tilbageværende hospital i det nordlige Gaza – og tilbageholdt hospitalets direktør, Dr. Hussam Abu Safiya, som straks skal løslades, da hans liv er i fare i israelsk varetægt.

Arrangementet bød på bidrag fra medstifter af Læger mod Folkekrab, Dr. Nidal Jboor; Dr. Mimi Syed, akutmåge, der i øjeblikket er på medicinsk mission i Gaza; Dr. Tlaleng Mofokeng, FN's særlige rapportør for retten til sundhed; Dr. Rafat Al-Majdalawi, direktør for Al-Awda-hospitalet i Gaza; dr. Mark Perlmutter, præsident for World Surgical Foundation; Noura Erakat, professor og menneskerettighedsadvokat; Medea Benjamin, grundlægger af Code Pink; Dr. Norman Finkelstein, professor og forfatter; Dr. Jill Stein, præsidentkandidat for Green Party; og andre.

Lytterne hørte førstehåndsviðnesbyrd fra de amerikanske læger, der var taget til Gaza for at yde lægehjælp i løbet af det sidste år. Viðnesbyrdene var professionelle – og hjerteskræende. De fortalte alle meget personligt om deres chok over at finde ud af, hvor mange af deres patienter, der var børn, og at deres sår var af en sådan art, at det var umiskendeligt, at de israelske forsvarsstyrker gennemførte en bevidst kampagne mod børn. De talte om at skulle yde pleje uden hjælpemidler, på hospitaler uden brændstof, til mennesker, der ikke havde adgang til sanitet, rent vand eller meget mad – alt sammen under bombardementer. Dr. Rafat Al-Majdalawi, der talte fra Gaza, tilføjede et fantastisk overblik over, hvordan hospitalssystemet i det nordlige Gaza var blevet lagt ned, så de 70.000 mennesker i det nordlige

Gaza i dag ikke har adgang til sundhedspleje.

Alle lægerne, som hver især havde tilbragt flere uger på forskellige hospitaler i Gaza, understregede, at de aldrig havde set en soldat, et våbenlager eller andre beviser på, at et hospital blev brugt til en militær funktion – herunder forbundne tunneler. Som svar på dette bemærkede jurist og professor Noura Erakat, at endda hvis hospitaler behandlede kombattanter, ville det stadig ikke være lovligt for Israel at angribe dem på den måde, som de har gjort. Hospitaler har en særlig beskyttet status i den humanitære folkeret, endda i krigszoner, sagde Erakat, da hun skitserede, hvordan Israel overtræder alle internationale normer og love i denne henseende.

Dr. Tlaleng Mofokeng, FN's særlige menneskerettighedsrapportør for retten til sundhed, vidnede om de krænkelse af retten til sundhed, der finder sted i Gaza. Og som sydafrikaner, der oplevede apartheid, talte hun om, hvordan den samme politik anvendes i Gaza i dag.

Webinaret var meget mere end en genfortælling af oplevelser og grusomheder; det var en dokumentation fra professionelle medicinske eksperter, der organiserede sig for ikke bare at komme med en erklæring, men også for at tage ansvar for at ændre den nuværende politik. Doctors Against Genocide har udsendt en erklæring med krav om Dr. Hussam Abu Safiyas løsladelse og meddelt, at de vil være på Capitol Hill den 8. januar for at lobbye den nye kongres for både hans løsladelse og for at afbryde USA's militære, økonomiske og moralske støtte til Israels folkemord. De opfordrede alle lyttere til at slutte sig til dem i disse kampagner og i deres demonstrationer, hvor de opfordrer alt medicinsk personale og andre til at deltage.

Foto: Fra videoen på Youtube

Webcast 2025: Atomar undergang eller nyt paradigme med Ray McGovern og Helga Zepp-LaRouche

Oversættelse tilgår senere

Invitation til Den Internationale Fredskoalition #83.

Jubelåret 2025: Vores krig mod » den modbydelige gæld«

Jubelåret 2025: Vores krig mod » den modbydelige gæld«

Fredag den 3. januar, Kl. 17 dansk tid

Klik på linket nedenfor og brug dit fulde navn, når du deltager i mødet:

<https://us02web.zoom.us/j/83288789255>

Mobiliser venligst jeres organisationer.

Denne overgangsperiode er langt den farligste i menneskehedens historie. Vi inviterer dig og dine organisationer til at slutte jer til Den Internationale Fredskoalition på fredag kl. 17. Vi får besøg af Dr. Nidal Jboor, medstifter af Doctors Against Genocide og andre læger fra Gaza; Fernando Garzon, leder af Ecuadorian-Palestinian Union og tidligere regeringsrådgiver; Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Ikke korrekturlæst

af Dennis Small (EIRNS) – 31. december 2024

Schiller Instituttet udsendte følgende erklæring, der opfordrer til et ægte jubelår i 2025.

Juleaften 2024 lancerede pave Frans officielt jubelåret 2025 og opfordrede til, at det kommende år skulle være et »håbets jubelår«. Jubelåret forbindes traditionelt i forskellige religioner med den tid, hvor slaver blev frigivet, og gæld blev eftergivet.

Paven har rejst det rigtige spørgsmål på det rigtige tidspunkt, hvor ikke kun katolikker, men *alle* mænd og kvinder af god vilje bør handle.

Når vi går ind i 2025, er verden plaget af spredte krige, som truer med at optrappe til en atomar konfrontation mellem supermagter, som ingen vil overleve. Vi er også vidner til folkemord i Gaza, som ikke kun dræber hundredtusinder af uskyldige palæstinensere, men også selve vores menneskelighed, mens vi ser til, tilsyneladende ude af stand til at stoppe vores regerings passivitet og ofte medskyldighed i forbrydelser mod menneskeheden, som vi engang svor aldrig skulle ske igen.

Og vi står på kanten af afgrunden til en dødelig sprængning af hele det transatlantiske finanssystem med dets spekulative

boble på over 2 billioner dollars i gæld og derivater, som er illegitime og *afskyelige*. Det er det vestlige etablissemments målbevidste forpligtelse til at opretholde det bankerotte system for enhver pris, som driver menneskeheden mod atomkrig og spredning af folkemord.

Det finansielle system skal sættes under konkursbehandling i jubelåret 2025, hvor alle de dele af den spekulative boble på 2 billioner dollars, som er illegitime og afskyelige, skal afskrives. Det er både moralske og juridiske begreber, som har status i henhold til international lov, som tilfældet med Ecuador beviste i 2008. Verden må nu gøre, hvad det lille Ecuador gjorde dengang.

I den katolske kirke er der ordinære jubilæer hvert 25. år. Det sidste blev annonceret i 2000 af pave Johannes Paul II. Under den brede opfordring til retfærdighed begyndte civilsamfundets kræfter i mange lande, herunder Ecuador, at undersøge og sætte spørgsmålstegn ved gyldigheden af den gæld, der var blevet pålagt lande i udviklingssektoren. I juli 2007 sammenkaldte den ecuadorianske regering en kommission for fuld revision af offentlig kredit (CAIC), som efter en udtømmende 18 måneders undersøgelse fandt, at Ecuadors kommercielle udlandsgæld havde fungeret som en illegitim og ulovlig udplyndringsmekanisme mellem 1976 og 2006 og var steget fra 16 millioner dollars i 1976 til 4,2 milliarder dollars i 2006, på trods af at der var en nettooverførsel til kreditorerne på 7,1 milliarder dollars i renter og afdrag i løbet af den 30-årige periode. Kald det »bankmandens aritmetik«: $16 \$ - 7.100 \$ = 4.200 \$$.

I 2008 annoncerede Ecuadors regering på baggrund af denne undersøgelse et ensidigt gældsmoratorium og pålagde sine obligationsejere et »nedslag« på 70-80 %. Wall Street og City of London råbte og skreg, men både moralen og legaliteten var på Ecuadors side.

»Odiøs gæld« er et juridisk fagudtryk, som opstod i 1927 med

den russisk-amerikanske jurist Alexander Nahun Sack, som baserede sine resultater på to undersøgelser: den gæld, som den habsburgske kejser Maximillian pålagde Mexico ved invasionen og besættelsen af landet i midten af det 19. århundrede, en gæld, som blev afvist af Mexicos daværende præsident, Benito Juárez, med hjælp fra Abraham Lincoln; og sagen om Cuba i begyndelsen af det 20. århundrede, som opnåede uafhængighed fra Spanien og den gæld, landet havde påført sin ø-koloni. Sack skrev i sin *Les Effets des transformations des États sur leurs dettes publiques et autres obligations financières: Traité juridique et financier*, Recueil Sirey, 1927:

»Grunden til, at denne afskyelige gæld ikke kan overlades til staten, er, at en sådan gæld ikke opfylder en af de betingelser, der bestemmer lovligheden af statsgæld, dvs: Statsgæld skal være stiftet og midlerne udbetalt til statens behov og i statens interesse. Odiøs gæld, der er indgået og brugt til formål, som efter kreditorernes viden er i modstrid med nationens interesser, forpligter ikke sidstnævnte.«

Internationale institutioner som UNCTAD har efterfølgende offentliggjort undersøgelser, der anerkender gyldigheden af Sacks argument, som f.eks. essayet »The Concept of Odious Debt in Public International Law« fra juli 2007 af professor Robert Howse, der er professor i jura ved University of Michigan Law School.

Den anerkendte amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche sporede den samme opfattelse – kravet om, at gæld skal tjene den generelle velfærd – til grundlæggerne af det amerikanske økonomiske system. I en tale i januar 2011 erklærede LaRouche:

»En ærlig gæld til fremtiden kan kun betales gennem ærlig skabelse af tilsvarende fysisk rigdom i fremtiden, hvilket omfatter udvikling af de kreative kræfter hos alle borgere, alle børn og alle teenagere.

»Den gæld, der skabes af et kreditsystem, tilbagebetales af den fremtidige produktion; det forstod allerede Winthrops og Mathers i Massachusetts-kolonien. En sådan gæld kræver, at regeringen begrænser sin ophobning til den effektive del af sin forpligtelse til at fremme produktionen. Juridisk set kan de kun pådrages på grundlag af øget skabelse af fysisk velstand og vækst i nationens fysiske produktivitet. Enhver gæld, der er optaget som følge af finansiel spekulation, har ingen legitimitet i en regerings øjne.

“Det er sådan, man med enkle ord kan beskrive Hamiltons vigtige princip, som ligger indbygget i hensigten med præamblen til vores forfatning.

»Gæld er god, når den er designet til at være god, som i tilfældet med et kreditsystem, der hviler på en forpligtelse til at øge nettoskabelsen af velstand pr. person og pr. kvadratkilometer af en nations territorium.«

Det er denne tilgang – som også lå til grund for Westfalen-traktaten fra 1648, herunder dens bestemmelser om gældsmoratorier – der nu skal anvendes globalt i dette jubelår for at befri verden for ågerpesten én gang for alle og dermed truslen om krig og folkedrab. Det vil derefter sætte scenen for at organisere et nyt paradigme baseret på en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der gør det muligt at udstede god kredit til den værdige sag med global økonomisk udvikling.

Foto: Pave Frans har officielt lanceret 2025 som et jubilæumsår. Kredit: CC/© Mazur/catholicnews.org.uk